Palau, Luis – Tinerii şi Sexualitatea

Introducere

M-am hotărât să scriu această carte pentru că-i iubesc pe cei tineri din toată inima. Am patru băieţi, şi le doresc toată fericirea pe care numai Dumnezeu le-o poate da. Văd o asemenea stricăciune în societate (şi societatea începe cu fiecare individ), o asemenea criză în sânul cuplurilor, al familiilor, şi printre cei tineri, încât cred că este necesar să scriu nişte cuvinte de avertizare şi totodată de încurajare.

În aceste pagini, tinere cititor, vei găsi sfaturi care te vor ajuta pe drumul vieţii, al dragostei, al sexualităţii şi al căsătoriei. De câte ori, prin neglijenţă sau nepăsare, se lasă la o parte această chestiune foarte importantă, această bază care poate duce la dezvoltarea unei persoane, sau la decăderea ei!

Această carte o completează pe cea pe care am scris-o pentru tinerii celibatari: *Cu cine să mă căsătoresc*?, aceasta abordând chestiuni privitoare la controlul dorinţelor şi pasiunilor sexuale, iar aceea chestiunea alegerii partenerului de viaţă.

Dumnezeu a făcut un cadou preţios celor tineri, un cadou care poate face din viaţa cuiva o adevărată fericire.

Să examinăm împreună diferitele aspecte ale darului minunat care este sexualitatea după planul desăvârşit al lui Dumnezeu.

1. O privire asupra lumii de astăzi

Tinerii de astăzi sunt copleşiţi de o mulţime de informaţii asupra sexualităţii. Fără îndoială că tu ai deja mai multe asemenea informaţii decât a ştiut bunică-mea în toată viaţa ei.

Îmi voi aminti totdeauna de o fetiţă de 7 sau 8 ani căreia învăţătoarea îi zisese: „Scrie istoria familiei tale". Fetiţa şi-a zis: „E mai bine să încep cu începutul". Ea s-a dus deci la mama ei ca s-o întrebe: „Mă-mico, cum m-am născut eu?"

Mămica s-a jenat puţin: nu se prea avântă mămicile să vorbească despre sexualitate! Ea a răspuns: „Te-a adus barza".

Dar copilul şi-a continuat şirul de întrebări: „Mămico, dacă pe mine m-a adus barza, pe tine cine te-a adus?"

Mămica a devenit şi mai nervoasă: „Ei bine, şi pe mine m-a adus tot barza!”

Fetiţa, complet nedumerită, s-a hotărât să vorbească cu bunica: „Buni, cum ai venit pe lume?”

Nici bunica n-a vrut să-i spună adevărul; ca urmare, i-a răspuns: „Ei bine, m-a adus barza”.

Atunci fetiţa s-a aşezat şi a scris în caiet: „De trei generaţii, în familia mea n-a mai fost naştere normală”.

Părinţii cred uneori că, în ce priveşte acest subiect, copiii lor sunt complet neştiutori. Poate că-şi zic: „Cristina, vecina, e deja mare. Dar Marcela mea, biata de ea, e aşa de mică şi de nevinovată… Dacă ar şti ei ceea ce discută Marcela cu prietenele ei de joacă!

Când predic despre tema: Tinerii şi sexualitatea, unii părinţi se supără: „Ce l-o fi apucat pe Palau să vorbească despre sex în biserică!” în acest timp, copiii aceloraşi părinţi citesc tot felul de cărţi ieftine şi le ascund sub pat. Fără griji, tăticul şi mămica îşi închipuie că tinerii n-au habar de nimic.

Sexul trist

Când nu cunoşti Biblia, e posibil să ajungi ca să crezi că sexul nu produce decât tristeţe şi nenorociri. Este ceea ce numesc eu „sexul trist”. Toată lumea pare să fie la curent cu aspectul fizic al sexualităţii, aspect pe care se pune tot accentul. Cu toate acestea, această ştiinţă nu este echilibrată, căci oamenii nu ştiu să dea, ci numai să primească.

În 1944, o călugăriţă a făcut o anchetă asupra a ceea ce citesc adolescenţii. Acum câţiva ani, ea a făcut aceeaşi anchetă. Concluziile ei au fost că, în 1944, adolescenţii erau nişte copii în plină creştere, dar că acum ei sunt nişte adulţi tineri. Ei nu mai au nimic din ale copilului.

Nimic mai adevărat. Tinerii din anii ’80 nu sunt ca adolescenţii din anii trecuţi. Impactul mass-mediei şi al evoluţiei rapide a moravurilor îi face pe tineri să evolueze într-un ritm accelerat, şi ei vor să-şi satisfacă poftele şi dorinţele; dar, din cauza lipsei de maturitate, ei nu le pot stăpâni.

Acum câţiva ani, guvernul mexican a expulzat o trupă de teatru din străinătate, interzicând astfel o comedie muzicală imorală

intitulată „HAIR” în care toţi actorii – bărbaţi şi femei – erau complet goi.

Din nefericire, atitudinea acestui guvern nu este deloc tipică cu ceea ce se petrece actualmente în ţara noastră. În oraşul Buenos-Aires, piesa de teatru „LECŢIA DE ANATOMIE” a rămas pe afiş ani îndelungaţi. Şi acolo, bărbaţi şi femei se dezgolesc pe scenă ca şi cum ar fi lucrul cel mai natural din lume. Ceea ce mă miră este faptă că pseudo-erudiţii şi experţii elogiază la superlativ această piesă de teatru, ridicând în slăvi transparenţa tuturor actorilor şi lecţia morală care se poate trage de aici. Trăim într-o cultură atât de obsedată de sex, încât s-a făcut din el un zeu. Atracţia sexuală exista încă de pe vremea lui Adam şi a Evei, fără nicio îndoială, dar acest pol de atracţie reste exploatat actualmente în modul cel mai neruşinat în societatea noastră.

Agenţiile de publicitate profită de pe urma acestui interes ca să-i facă pe oameni să cumpere produsele a căror reclamă o fac ei. În zilele noastre, sexul slujeşte la vinderea automobilelor, a băuturilor alcoolice sau nealcoolice, a confecţiilor, a costumelor de baie, a parfumurilor exotice, ba chiar a tuburilor de pastă de dinţi! Ca urmare, oamenii au o idee falsă şi pervertită în privinţa semnificaţiei şi valorii sexualităţii, ca şi a efectelor pe care le poate produce ea în viaţa noastră.

Nimic nu este mai uşor decât să-ţi procuri reviste sau cărţi scârboase şi ieftine. Literatura stricată este la îndemâna noastră. Multe publicaţii feminine sunt pline de imagini provocatoare şi sugestive. La fel se întâmplă cu programele de televiziune. Chiar periodicele de informare sunt atinse de această poluare.

În cursul anilor, şi tot mai frecvent, am avut discuţii cu bărbaţi şi femei, băieţi şi fete care au avut probleme foarte mari în viaţa lor personală, teribile dificultăţi relaţionale în raport cu sexualitatea, probleme care rezultă dintr-o necunoaştere a învăţăturilor creştinismului în domeniul sexual.

Sexualitatea este o forţă extraordinară. Ea a contribuit uneori la dezvoltarea naţiunilor, alteori le-a distrus. Uneori, ea crează cămine unite, alteori produce nenorocirea a sute şi mii de vieţi. Totul este în

funcţie de utilizarea dată acestei imense energii vitale.

În ciuda nivelului de trai ridicat la care am ajuns în acest secol 20, generaţia noastră este cu adevărat decadentă. Diferiţi factori dovedesc incontestabil lucrul acesta.

Jucăriile bărbatului

Vedem această decădere în imaginea pe care şi-o fac bărbaţii despre femei. Fără cea mai mică ruşine, se proclamă deschis în reviste, periodice, filme şi cântece faptul că femeia este jucăria bărbatului. Unii pretind că totul nu era decât ipocrizie atunci când se vorbea odinioară despre onoarea femeii. Se afirmă că lumea se ascundea atunci ca să practice păcate similare celor care nu se mai ascund în zilele noastre. Dar acest argument e superficial. Cel care păcătuia odinioară RECUNOŞTEA că greşea. Cel care păcătuieşte astăzi se străduieşte să convingă pe toată lumea că ceea ce face este perfect normal. Se susţine că imoralitatea este sănătoasă şi rezonabilă, şi ni se cere s-o acceptăm ca naturală şi logică. Ori, în Biblie, citim că Pavel ne îndeamnă să considerăm tinerele femei „ca pe nişte surori, cu toată curăţia" (I. Timotei 5: 2).

Împietrirea

Vedem decăderea în declinul virtuţii şi în împietrirea sensibilităţii tinerilor.

În unele ţări din lumea occidentală, se învaţă pe faţă şi în mod oficial tot ceea ce e de ştiut despre latura fizică a sexualităţii. Pentru nenumăraţi tineri, nu mai există nimic misterios, nicio surpriză în ceea ce ar putea să fie ziua cea mai emoţionantă din viaţa noastră: ziua cununiei noastre. Prin urmare, în loc să aibă o conştiinţă curată, mulţi oameni au o conştiinţă pătată. Apostolul Pavel zice prietenului său Ţi-motei: „să păstreze credinţa şi un cuget (conştiinţă) curat..." (I. Timo-tei 1: 19).

Cinismul a subminat inocenţa. Teama de Dumnezeu a dispărut în milioane de familii în ciuda declaraţiei lui Solomon: „Frica de Domnul este începutul ştiinţei (înţelepciunii)" (Proverbe 1: 7). Biserica este în mare parte responsabilă de această situaţie, căci s-a abţinut să înveţe adevărul deplin despre sexualitatea potrivit Bibliei. Predicile şi

taberele de tineret se consacră aproape exclusiv condamnării laturii negative a acestei teme. În schimb, se aud puţine învăţături pozitive despre minunăţiile relaţiilor intime corect practicate.

De altfel, lumea modernă care, deşi cultivată, este păgână, n-a ezitat să ia iniţiativa de a ataca, prin predicările ei libertine şi bătăile lor de joc temeliile morale şi spirituale ale Bibliei, Cuvântul lui Dumnezeu. Societatea actuală zâmbeşte cu îngăduinţă la convingerile noastre creştine, refuzând să ia în serios ceea ce numeşte ea „excentricităţile" noastre. Noi creştinii suntem responsabili înaintea generaţiei noastre şi mai ales înaintea tinerilor noştri: este un fapt indiscutabil. Este neapărat necesar ca să luăm iniţiativa de a ne ocupa de această chestiune crucială.

Consecinţă a acestei împietriri, stricăciunea nu încetează să progreseze în jurul nostru. În toate ţările din America Latină, un mare procentaj de naşteri provine din uniri nelegitime.

Acum câţiva ani, unii membri din echipa noastră se plimbau pe străzile oraşului Bogotá, capitala Columbiei, când au văzut cinci sau şase băieţaşi care trăgeau după ei o cutie mare de carton. Cum copiii nu păreau să aibă mai mult de 7 sau 8 ani, prietenul meu s-a oprit şi i-a întrebat: „Ce aveţi în cutie?" Băieţaşii au scos câteva haine vechi, câteva reviste porno, iar în mijlocul cutiei se găsea un bebeluş de vreo două săptămâni doar. Prietenul meu i-a întrebat: „Unde aţi găsit bebeluşul?" I s-a explicat: „Într-o ladă de gunoi la câteva străzi de aici". „Dar unde e mama lui? Unde e tatăl lui?" Băieţaşii au declarat: „Habar n-avem. L-am găsit aşa cum arată, şi acum încercăm să-i găsim ceva de mâncare".

În toată America Latină, milioane de oameni sunt confruntaţi cu probleme enorme. Statisticile guvernului Columbian indică faptul că o jumătate de milion de băieţaşi şi fetiţe hoinăresc prin oraşe şi dorm prin pieţe sau pe străzi. O jumătate de milion nu ştiu cine sunt părinţii lor şi n-au pe nimeni care să se ocupe de ei. I-am văzut cu ochii mei, căci am locuit acolo timp de trei ani, împreună cu soţia mea Patricia.

Aceşti copii trăiesc singuri. Ei au fost aduşi pe lume în afara legăturilor conjugale, în general de către adolescenţi. Ei au fost

abandonaţi, şi apoi au devenit victimele oamenilor perverşi şi degeneraţi, singurii care le dau atenţie.

Acum nu mult timp, o ţară europeană a publicat o carte care, între altele, îi învăţa pe copii să practice masturbaţia (onania).

Atunci când, cu echipa noastră, am făcut o campanie de evanghelizare la San José în Costa Rica, am descoperit că existau literalmente mii de tineri prostituaţi. Guvernul ştie lucrul acesta, dar nu pare să ia nicio măsură. Ne amintim că seara, ieşind din studiourile de televiziune ca să ne întoarcem la hotel, eram acostaţi de fete de vârsta copiilor noştri şi care ne făceau propuneri ca oricare altă femeie de moravuri uşoare.

Iată o imagine a lumii noastre, asupra căreia influenţa Bibliei practic nu se mai exercită. Totuşi, când urmăm învăţăturile biblice, suntem o-crotiţi noi, şi vor fi ocrotite fiicele, soţiile, fiii noştri. Biblia este cel mai bun ghid care există în domeniul sexual.

Pornografia

Am zis că generaţia noastră este decadentă: pornografia este atât de obraznică, încât promovarea ei se face de către toate mijloacele de comunicare în masă (mass-media).

Într-o duminică dimineaţa, pe când mă duceam la biserică cu familia mea, am trecut prin faţa unui chioşc de ziare dintr-un mare oraş. Era încă devreme, dar în ciuda acestui lucru, un băiat cumpăra de acolo o revistă ilustrată, a cărei copertă arăta fotografia unei femei complet goale. Preţul acestei reviste era exagerat de mic. M-am întrebat atunci: „Ce gânduri trec acum prin mintea acestui tânăr? Prima lui iniţiativă de când s-a trezit duminică dimineaţa este să cumpere o revistă pornografică. Ce imagini îi vor invada mintea atunci când va citi asemenea publicaţii şi va privi nişte poze al căror singur scop este să-i aţâţe dorinţa sexuală? Fără nicio îndoială, când acest băiat va merge la culcare în această seară, mintea lui va fi murdărită de o grămadă de gunoaie".

Filmele, piesele de teatru, periodicele, cântecele, toate par să facă parte dintr-o conspiraţie perversă a lui Satan, hoţul virtuţii omeneşti. Se difuzează imagini sugestive şi pornografice, care se pun

apoi la îndemâna fiecărui portmoneu şi tuturor vârstelor. Încă şi mai gravă este pornografia infantilă, rodul unor minţi perverse şi pline de desfrânare, de-bordând de veninul păcatului, total stricate. Paradoxul, este că toate acestea se produc într-o civilizaţie care se laudă cu progrese şi cu realizări cum n-au mai fost vreodată în istoria lumii.

Adulterul

Frecvenţa infidelităţii în căsătorie este un alt semn de decădere al generaţiei noastre. Toate categoriile sociale sunt contaminate de păcatul adulterului. Am discutat cu sute de oameni căsătoriţi care mi-au mărturisit comportamentul lor nerușinat.

Infidelitatea între soţi şi soţii în acest secol 20 este cu atât mai şocantă, cu cât contemporanii noştri se consideră ca fiind mai cultivaţi decât strămoşii lor. Şi care sunt rezultatele acestui lucru? Cupluri despărţite, promisiuni călcate în picioare, conştiinţe pătate, tineri fără pudoare şi dezorientaţi, cu foarte puţină speranţă într-un viitor fericit şi plin de satisfacţii.

Ce se întâmplă cu visele lor de căldură şi dragoste familială, cu idealurile lor de securitate în sânul unui cămin? Nu mai rămâne absolut nimic. Mii de tineri se împietresc de la o vârstă fragedă şi devin necredincioşi. În timpul anilor ’60, existau „hippies”, mai recent „punks”, dar este sigur că vor apărea şi alte grupări marginale, consecinţă a familiilor noastre dezbinate.

Drogurile

Popularitatea consumului de droguri în mediile studenţeşti, şi acum şi în şcolile primare, demonstrează cum nu se poate mai limpede de-candenţa morală a epocii noastre.

Se acceptă tot mai pasiv vicii care provoacă tot felul de perturbări fizice şi psihologice şi o profundă mizerie morală. De ce nu ne consa; crăm mai mult timp ca să luptăm împotriva acestor factori de distrugere? Cum să ne justificăm pasivitatea în faţa a ceea ce ar trebui să ne alarmeze? Dacă remediul împotriva acestei stricăciuni este Iisus Cristos şi Vestea Sa Bună, cum ne-am putea justifica apatia înaintea Domnului nostru?

Mii de persoane din întreaga lume trec de la religie la psiholog,

şi apoi la psihiatru. Oare n-a venit momentul pentru creştinii adevăraţi să proclame în mod limpede şi elocvent puterea Celui care ne-a eliberat din aceste lanţuri? N-ar trebui să aducem mărturie pentru acest fapt înaintea prietenilor, cunoscuţilor şi vecinilor noştri? N-ar trebui să le facem cunoscut că există cineva „care ne iubeşte, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său" (Apocalipsa 1: 5), şi că Iisus Cristos poate face acelaşi lucru pentru ei?

Perversiunea

Acceptarea pe care o cer în mod public homosexualii este o altă confirmare – dacă mai era nevoie – a faptului că generaţia noastră este în plină decădere.

Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Ei au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu şi au slujit şi s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin. Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scârboase; căci femeile lor au schimbat întrebuinţarea firească a lor într-una care este împotriva firii; tot astfel şi bărbaţii, au părăsit întrebuinţarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alţii, au săvârşit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase, şi au primit în ei înşişi plata cuvenită pentru rătăcirea lor" (Romani 1: 25 – 27).

Istoria demonstrează că cele mai mari imperii – Egipt, Babilon, Grecia şi Roma – s-au prăbuşit, între alte motive din cauza depravării lor morale. Decadenţa spirituală a unei naţiuni se manifestă în atitudinea ei lipsită de respect şi superficială, şi până în practicile ei nesănătoase şi imorale care sunt tolerate pe faţă şi fără cel mai mic scrupul. Toleranţa nelimitată a societăţii moderne cu privire la perversiunea morală e alarmantă. Ori, noi citim în Biblie: „Şi, măcar că ştiu hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri sunt vrednici de moarte, totuşi, ei nu numai că le fac, dar şi găsesc de buni pe cei ce le fac" (Romani 1: 32).

Mulţi neconvertiţi care cad în păcat sunt ca nişte orbi care cad într-o groapă. Ei se împiedică şi cad, şi nici măcar nu ştiu ce li se întâmplă. În Cuvântul lui Dumnezeu, vedem: „Calea celor răi este ca întunericul gros: ei nu văd de ce se vor poticni" (Proverbe 4: 19).

Totul începe în minte

Orice păcat începe în minte. Gândurile provoacă acţiunile, şi acestea slăbesc voinţa. Voinţa reacţionează la insinuările gândurilor şi emoţiilor. Astfel, mintea se întunecă, şi persoana alunecă puţin câte puţin într-o viaţă imorală.

Intelectul nostru s-a dezvoltat, dar în domeniul moral rămâne paralizat. Este o calamitate! Dumnezeu ne avertizează: „Păzeşte-ţi inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieţii" (Proverbe 4: 23). Educarea unei minţi sănătoase începe prin deschiderea inimii cuiva lui Iisus Cristos şi dezvoltarea ei prin citirea Cuvântului lui Dumnezeu. Sensibilitatea morală şi intelectuală trebuie să fie cultivată într-o umblare zilnică cu Dumnezeu datorită Sfintei Scripturi.

Profeţiile ne pun în gardă

Ştim un lucru cu certitudine: stricarea moravurilor actuale nu-L ia pe Domnul prin surprindere. Acum aproape două mii de ani, Pavel îl avertiza pe tânărul său prieten Timotei:

„Să ştii că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroşi, trufaşi, hulitori, neascultători de părinţi, nemulţumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecaţi, clevetitori, neînfrânaţi, neîmblânziţi, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfaţi; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu" (2. Timotei 3: 1 – 4).

Sexualitatea şi Biblia

Unii zic: „O, Biblia n-are nimic de zic cu privire la sexualitate". Cu toate acestea, când citeşti Cuvântul lui Dumnezeu, găseşti în el mai multe amănunte despre această temă ca despre orice altceva. Poţi să te întrebi de ce se jenează atât de mulţi oameni atunci când un predicator vorbeşte despre sexualitate.

Biblia abundă în informaţii sănătoase şi serioase, şi dă lămuriri precise. De la prima până la ultima pagină, subiectul sexualităţii, al dragostei şi al căsătoriei este tratat sub inspiraţia Duhului Sf în al lui Dumnezeu. Creştinul trebuie să caute cu pasiune să cunoască opinia Domnului în acest domeniu, şi să găsească directivele biblice pentru viaţa lui şi sfaturile inspirate care îl vor feri de eşecuri.

Creştinul adevărat ştie că Dumnezeu i-a trasat o cale care duce la fericire şi la satisfacţie interioară. Creştinul îşi zice: „Dumnezeu este Tatăl meu, El mă iubeşte şi mă cunoaşte în fiecare din dimensiunile mele. El îmi vrea binele. Ce este scris în Scriptură cu privire la mine?" Contrar tuturor murdăriilor şi erorilor pe care le aud şi le citesc tinerii de-a lungul zilei „pe stradă" cu privire la sex, explicaţiile biblice sunt caracterizate de claritate şi puritate.

Dacă cauţi un pasaj despre frumuseţea dragostei şi puritatea căsătoriei, citeşte în Biblie cartea Cântarea Cântărilor. Dacă vrei să cunoşti cea mai energică avertizare care a fost lansată vreodată împotriva imoralităţii sexuale, citeşte capitolul 7 din Proverbe. Dacă te interesează învăţături privitoare la o familie fericită, ideală, cu adevărat creştină, citeşte capitolul 5 din cartea Efeseiii. Dacă doreşti să ştii care este soarta celor care-şi bat joc de viaţa curată care-l place lui Dumnezeu, citeşte atent capitolul 6 din l. Corinteni. Dacă doreşti să găseşti un exemplu despre modul în care Domnul binecuvântează un tânăr care se păstrează pur în ciuda unor teribile ispite sexuale, citeşte viaţa lui Iosif în capitolul 39 din cartea Geneza. Dacă vrei să vezi cum a pedepsit Dumnezeu un popor pentru depravarea lui, citeşte istoria Sodomei şi Gomorei aflată în capitolul 19 din Geneza.

Dacă ai nevoie de ajutor

Mulţi oameni îmi scriu ca să mă întrebe: „Unde pot găsi o învăţătură corectă cu privire la sexualitate? Unde mi se pot da sfaturi şi instrucţiuni clare?"

În primul rând, aşa cum am zis, citeşte Biblia şi vei găsi în ea întreaga învăţătură de care ai nevoie. Vei putea să înţelegi multe lucruri despre tine însuţi şi mai ales despre modul în care poţi să ieşi învingător din ispită. Apostolul Pavel scrie:

„Din pruncie cunoşti Sfintele Scripturi, care pot să-ţi dea înţelepciunea care duce la mântuire, prin credinţa în Cristos Isus. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu şi de folos ca să înveţe, să mustre, să îndrepte, să dea înţelepciune în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârşit şi cu totul destoinic pentru orice lucrare bună" (2. Timotei 3: 15 – 17).

În cartea de faţă doresc să prezint punctul de vedere biblic. Sunt întristat peste măsură când mă gândesc că tinerii de astăzi pot să fie atraşi spre calea cea rea şi să trăiască cu concepţii greşite şi stricate referitoare la sexualitate. Datorită Bibliei, tinerii de pe continentul nostru pot avea o viziune limpede şi precisă a voii lui Dumnezeu pentru om şi a binecuvântării sexualităţii pentru viaţa lor.

De aceea, în primul rând, îi provoc pe tinerii mei cititori să citească Biblia în următoarele trei luni ca să caute în ea pasaje care se referă la această temă. Sexualitatea, aşa cum a conceput-o Dumnezeu, n-a fost menţionată în Biblie ca să fie uitată: Cuvântul lui Dumnezeu ne-a fost dat pentru ca să-l citim şi să tragem folos din el.

În al doilea rând, du-te să găseşti un creştin matur care este tată ori mamă şi care face parte dintr-o familie echilibrată. Noi toţi avem nevoie unii de alţii. Biblia declară: „Şi El a murit pentru toţi, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înşişi, ci pentru Cel ce a murit şi a înviat pentru ei" (2. Corinteni 5: 15). O persoană de acelaşi sex ca tine, demnă de încredere şi experimentată din punct de vedere spiritual, va putea să-ţi fie de mare ajutor. Paralel, sfaturile ei te vor putea călăuzi spre calea cea bună.

În al treilea rând, biserica este responsabilă înaintea lui Dumnezeu cu formarea celor tineri, atât în domeniul spiritual, cât şi în cel moral. Câţi adolescenţi şi tineri ar fi eliberaţi de mii de mâhniri şi de eşecuri repetate dacă noi care îi aparţinem lui Cristos le-am vesti tot adevărul aşa cum face Biblia!

A venit clipa ca popoprul lui Dumnezeu să înţeleagă că i se oferă o oczie fără precedent în istoria lumii ca să-i înveţe pe cei tineri. Mii de băieţi şi fete caută „calea cea bună", calea mântuirii, care entuziasmează şi zideşte, aşa cum o vesteşte Dumnezeu în Cuvântul Său. La ora actuală, trebuie să-i conducem pe tinerii noştri spre Cel care este Calea: Îsus Cristos. Acesta este obiectivul acestei cărţi.

Dacă vrei să duci o viaţă fericită şi rodnică, lucrul acesta va depinde în mare parte de modul în care îţi vei trăi sexualitatea. Chiar dacă crezi în Domnul îsus, chiar dacă eşti un creştin consacrat, dacă nu-ţi stăpâncşti sexualitatea în mod adecvat, rişti să-ţi distrugi viaţa.

2. De ce eşecul?

Problema imoralităţii, a perversiunii şi a divorţului este una din cele mai grave din vremea noastră. Ea are tot atâta importanţă ca şi problema războiului şi păcii, căci decăderea morală arată un profund eşec al individului în viaţa lui personală.

Tinerilor le place să li se vorbească sincer şi biblic. Ei suferă de o adevărată foame spirituală! în campaniile noastre de evanghelizare, organizăm totdeauna două sau trei „seri de tineret". În timpul acestor reuniuni, ne adresăm adolescenţilor cu sinceritate, limpezime şi dragoste. Un mare număr dintre ei n-au primit până atunci decât foarte puţine informaţii cu privire la sexualitate.

Niciun părinte nu aduce un copil pe lume cu dorinţa de a-l vedea căzând în imoralitate. Ori, mii de tineri nu reuşesc să iasă din acest cerc vicios al eşecului. De ce?

Niciun tânăr nu porneşte la asaltul vieţii cu intenţia nestrămutată de a se distruge, de a se murdări sau de a da greş. Dar ce se întâmplă cu mii din aceşti tineri? De ce ajung în această situaţie?

Toate cuplurile care se iubesc se unesc înaintea lui Dumnezeu cu vise frumoase de plinătate, căldură a căminului, copii şi ani de fericire. Dar după câţiva ani numai, un mare procentaj de căsnicii sunt ruinate de ură, gelozie sau infidelitate. Cum este posibil lucrul acesta? Nicio biserică creştină normală nu are drept obiectiv ţinerea la distanţă a bărbaţilor şi femeilor a căror căsnicie a eşuat, sau care au căzut în capcane de ordin moral, şi totuşi lucrul acesta se produce neîncetat. Care este cauza?

Există un îndoit răspuns la toate aceste întrebări. În primul rând, temeliile sunt acelea care lipsesc, o informare şi o formare corespunzătoare, în al doilea rând, lipsesc şi capacităţile: puterea de a învinge şi de a trage foloase din acest aspect al vieţii.

Aş dori să arăt şapte motive care rezumă cauzele acestor eşecuri.

1) Glumele prietenilor. Unii cad din laşitate în faţa glumelor colegilor şi prietenilor lor.

Ruşinat de eşecul lui moral, un tânăr ne-a scris: „Mai întâi mi-au

zis să beau alcool; am băut până mi s-a făcut rău. Apoi prietenii mei m-au prezentat unei fete drăguţe, dar fără scrupule. Ea a început să flirteze cu mine şi să-mi facă aluzii insinuante; la început, bineînţeles, m-am împotrivit, căci voiam să fac voia Domnului. Dar pe urmă, ea şi prietenii mei au început să mă ironizeze, să mă ia peste picior şi să-mi spună că nu eram bărbat. În cele din urmă n-am mai putut suporta insulta şi am căzut în ispită, cu toate că nici nu-mi închipuiam că o să-i cedez". De fapt, acest băiat nu s-a comportat ca un bărbat, ci ca un laş.

2) Mângâieri împinse prea departe. Mulţi tineri cad în păcat, adesea fără voie, pentru că nu pot sau nu vor să se înfrâneze în mângâierile pe care le fac unei persoane de sex opus. Într-o clipă de stimulare, de excitaţie şi de acea pasiune irezistibilă care te ia când eşti foarte aproape de cealaltă persoană, ei se lasă pradă şi comit o imoralitate sexuală. Astfel riscă ei să fie târâţi într-o teribilă cădere morală. îmi amintesc de scrisoarea pe care mi-a adresat-o un tânăr şi în care îmi explica într-un mod foarte bogat în imagini: „Ce pot să fac, domnule Palau? Sunt atâtea curbe, şi frânele mele nu mai ţin!"

Sexualitatea este o forţă explozivă. Dacă un cuplu care încă nu este căsătorit îşi permite să meargă prea departe în mângâieri, nu va întârzia să fie confruntat cu un vârtej de senzaţii cărora nu se va putea împotrivi. Este ca o maşină care coboară o pantă pe o şosea montană şi ale cărei frâne încep să nu mai ţină. Dacă nu reuşeşti la timp să pui frână ca să stăpâneşti vehiculul, sfârşeşti prin a cădea în prăpastie. Câte vieţi tinere n-au căzut într-o prăpastie din care n-au putut ieşi decât cu răni grave!

3) Ei se simt îndrăgostiţi. Alţii eşuează pentru că sunt convinşi că „a fi îndrăgostit" îi autorizează să aibă relaţii sexuale.

Dar nici vorbă de aşa ceva! Un mare procentaj din ceea ce numeşte lumea „prima dragoste" ar trebui mai degrabă să fie desemnat prin „prima poftă". Este o mare diferenţă între faptul de a se simţi atras de corpul unei persoane, şi de a o iubi total (vezi capitolul 10).

4) Lucrul acesta este într-adevăr excitant, aţâţător. Este foarte uşor să cazi, căci sexul este într-adevăr excitant. Acelaşi lucru se

întâmplă peste tot în ţările în care predic.

Când fiecare din fazele acestei forţe misterioase create de Dumnezeu intră în acţiune şi este uitată orice reţinere morală, suntem luaţi într-un vârtej de emoţii care ne surprind şi ne tulbură, şi care ne atrag spre un deznodământ aproape inevitabil. Dar nu întârziem să descoperim că asemenea emoţii pot să fie artificiale şi trecătoare. Când dragostea adevărată nu există, emoţiile nu durează. Rezultatul cel mai frecvent al pasiunii necontrolate este dispreţul pentru cealaltă persoană (vezi I. Samuel 13). Unele din certurile cele mai violente descrise în paginile cu fapte diverse din ziare şi periodice sunt rodul unor asemenea emoţii trecătoare.

5) ignoranţa. Eu cred că ignoranţa sau neştiinţa e cauza fundamentală pentru majoritatea eşecurilor şi paşilor greşiţi pe care îi fac tinerii de azi. E un duşman cel puţin la fel de periculos ca o informaţie falsă.

Sunt conştient că mii de adolescenţi şi de tineri „ştiu prea multe" despre sexualitate, dar aceste cunoştinţe sunt adesea eronate. Ei citesc reviste şi cărţi, dar extrag din ele concepţii greşite. îmi amintesc că am citit, aflându-mă în capitala modernă a unei ţări pe care o vizitam, un articol intitulat: „O anchetă dezvăluie că adolescenţii sunt prost informaţi". Această dezinformare avea ca obiect chiar aspecte foarte simple ale sexualităţii, ca de exemplu modul în care se nasc bebeluşii. Ancheta dezvăluia că 50% din adolescenţi nu ştiau exact cum se nasc copiii.

Unii adolescenţi, şi astăzi, (am făcut experienţa acestui lucru printre cei care veneau să ne ceară sfat) cred că dacă săruţi cu pasiune o fată, ea riscă să rămână însărcinată!

Există multă ignoranţă în ce priveşte obiectivul general al sexualităţii, modul în care această puternică atracţie care este sexul poate fi folosit cu bună ştiinţă, precum şi modul în care principiile biblice pot să ne ajute să învingem nişte ispite inevitabile de ordin sexual.

6) Sindromul „macho". Din nenorocire, mulţi sunt bărbaţii care cred că au nevoie de un mare număr de femei şi pe care le tratează cu

dispreţ: aceasta înseamnă a fi „macho”. De fapt, ei au nevoie să iasă în evidenţă la nivel sexual, pentru că în interiorul lor duc lipsă de siguranţă. Ei se laudă cu cuceririle lor, profită de femei, apoi le părăsesc. Unul din prietenii mei mi-a zis că în tinereţea lui valoarea cuiva se măsura după numărul de femei pe care el le nenorocea… Aceasta este atitudinea pe care o adoptă unii bărbaţi din toate mediile sociale.

7) Revolta egoistă. Sentimentul de revoltă interioară provoacă explozii de nebunie egoistă. Adolescentul, tânărul şi adultul comit acte care, uneori, nu duc la urmări imediate, dar care ale căror roade le culeg în restul zilelor lor. Biblia zice: „Nu vă înşelaţi: Dumnezeu nu. Se lasă să fie batjocorit. Ce seamănă omul, aceea va şi secera” (Galateni 6: 7).

Cuvântul lui Dumnezeu ne relatează istoria unui rege a cărui răzvrătire s-a sfârşit cu o tragedie. Este vorba despre regele Irod: „În vremea aceea, cârmuitorul Irod a auzit vorbindu-se despre Iisus şi a zis slujitorilor săi: Acesta este Ioan Botezătorul! A înviat din morţi, şi de aceea se fac minuni prin el. Căci Irod prinsese pe Ioan şi-l pusese în temniţă, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip, pentru că Ioan îi zicea: Nu-ţi este îngăduit s-o ai de nevastă. Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de norod, pentru că norodul privea pe Ioan ca pe un proroc” (Matei 14: 1 – 5).

Irod era dictatorul din vremea aceea. El o luase pe soţia propriului său frate şi trăia cu ea. Profetul Ioan Botezătorul l-a interpelat, zicând: „Tu trăieşti în păcat. N-ai dreptul să trăieşti cu această femeie”. Bineînţeles, nimănui – şi încă şi mai puţin unui rege – nu-i place să audă o asemenea acuzaţie, mai ales când ea este întemeiată. Prin urmare, Irod l-a aruncat în închisoare. El n-a îndrăznit să-l execute, căci poporul îl considera pe Ioan Botezătorul drept profet. Totuşi, un păcat a atras după el altul: „Dar, pe când se prăznuia ziua naşterii lui Irod, fata Irodiadei a jucat înaintea oaspeţilor, şi a plăcut lui Irod. De aceea, i-a făgăduit cu jurământ că îi va da orice îi va cere. Îndemnată de mamă-sa, ea a zis: Dă-mi aici, pe o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul! împăratul s-a întristat; dar din pricina jurămintelor sale,

şi de ochii celor ce şedeau la masă împreună cu el, a poruncit să i-l dea. Şi a trimis să taie capul lui Ioan în temniţă" (Matei 14: 6 – 10).

Este într-adevăr o scenă demnă de un film de groază! Regele fiind în fruntea sărbătorii aniversării sale, toţi erau pe jumătate beţi, şi iată că apare această adolescentă, cu siguranţă o fată foarte frumoasă, senzuală şi atrăgătoare, care începe să danseze înaintea invitaţilor. În perversitatea lui, regele, după ce o luase pe soţia fratelui său, promite cu entuziasm să împlinească orice dorinţă exprimată de această tânără fată.

Vedem cum un păcat atrage după sine un altul. Dansatoarea s-a dus apoi s-o întrebe pe mama ei: „Ce să cer prostului ăstuia căruia vinul i-a sucit capul?" Mama a profitat de această ocazie ca să ceară capul lui Ioan Botezătorul pe o farfurie. Ceea ce începuse ca un simplu ospăţ aniversar s-a terminat cu un episod însângerat.

Ce s-a întâmplat în realitate? Regele, mânat de o sexualitate necontrolată, s-a lăsat manipulat de soţia fratelui său. Astfel începe stricăciunea să invadeze familia. Această fată – care era de fapt nepoata regelui – trăia în această ambianţă de decădere şi imoralitate; ea n-a şovăit să facă acest dans senzual şi sugestiv în faţa regelui şi a invitaţilor lui. Copleşit de pasiunea lui sexuală, Irod a mers până acolo încât i-a oferit chiar jumătate din regatul lui! Soţia fratelui său care uneltise deja mai înainte pentru ca profetul să fie dat la moarte a reuşit astfel să-şi atingă scopul. Sărbătoarea s-a terminat cu o sinistră baie de sânge. Ceea ce pare uneori a fi un nevinovat joc sexual se termină totdeauna cu durere şi tragedie.

Acest rege imoral şi arogant îşi zisese fără îndoială atunci când o luase pe soţia fratelui său: „Nu este ceva grav, toată lumea face aşa…!" El a sfârşit prin a fi prins într-un angrenaj care l-a făcut să-şi vicieze nepoata şi să comită o crimă, fără a mai socoti adulterul. Şi acest om avusese obrăznicia să-l întrebe pe Ioan Botezătorul de ce nu avea dreptul să se căsătorească cu soţia fratelui său! în ciuda avertizării făcute de profet, el se împietrise în răzvrătire.

Pe toată lumea priveşte lucrul acesta

Un misionar foarte înaintat în vârstă mi-a mărturisit într-o zi:

„Luis, să nu crezi că la vârsta mea nu mai sunt ispite”. Menţionez acest fapt, căci în tinereţea mea, în neştiinţa mea, credeam că adulţii, oamenii de o anumită vârstă, îşi pierd tot interesul pentru sexualitate: ei nu-i mai cunosc nici plăcerile, nici pericolele. Cât de mult mă înşelam. Lucrul acesta este totuşi o concepţie destul de răspândită printre tineri. Satan profită de această eroare pentru a-i face pe adolescenţi să raţioneze în felul următor: „O singură dată eşti tânăr. Trebuie să profiţi la maxim de tinereţe! Bucură-te de clipa care trece, căci n-o să mai ai ocazia!” Dar, nimic nu este mai puţin adevărat!

În timpul „serilor de tineret” în cadrul campaniilor noastre de evanghelizare, am descoperit că, deşi un procentaj ridicat de victime ale abuzului sexual sunt tineri, mii de adulţi cad şi ei în tot felul de capcane sexuale.

În fiecare lună, primim sute de scrisori care ne cer soluţii la probleme de acest fel, scrisori care arată că şi printre adulţi domneşte o mare confuzie. În cursul discuţiilor personale, ne dăm seama nu numai de interesul pe care-l suscită sexualitatea, dar şi de nevoia imensă de a găsi o forţă care să poată ajuta oamenii să învingă ispitele şi să profite din plin de viaţa sexuală.

3. Frumoasă, măreaţă şi minunată

Biblia ne spune că este minunat să te căsătoreşti în puritate, fără niciun păcat sexual anterior. „Domnul să-ţi fie desfătarea, şi El îţi va da tot ce-ţi doreşte inima” (Psalm 37: 4). Dumnezeu îţi va da fata pe care a păstrat-o special pentru tine. Dumnezeu îţi va da tânărul pe care l-a pregătit pentru tine şi cu care te vei putea bucura de viaţă în toate dimensiunile ei. Dacă rămâi în voia divină, vei putea să te bucuri de căsătorie într-un mod minunat. A fost necesar ca Domnul să mă ducă din Argentina în Statele Unite pentru ca să fac cunoştinţă cu soţia mea Patricia. Nici nu mă gândisem că aşa se vor desfăşura lucrurile, dar mă bucur să ştiu că Domnul îşi avea mâna asupra mea. îmi amintesc că întâlnisem zeci de fete în Argentina şi că mă întrebam care îmi era destinată, încercam să analizez situaţia şi să găsesc răspunsul, şi în tot acest timp Domnul o pregătea pe Patricia care mă aştepta în Statele Unite.

Dumnezeul nostru va fi fidel promisiunii Sale şi ne va da ceea ce doreşte inima noastră atât de mult. Dacă tu faci din Domnul desfătarea ta şi dacă îi permiţi lui Iisus Cristos să-ţi păstreze viaţa sub controlul Său, El va răspunde aspiraţiilor tale, şi o va face în cel mai frumos mod posibil. Este minunat să vezi că atunci când vei sfârşi prin a întâlni persoana care îţi trebuie, unul din „semne" va fi că vei avea pace în inimă şi certitudinea că ai găsit în sfârşit această persoană specială. îţi vei zice: „Nu e nicio îndoială: ea este!"

Când eram necăsătorit, aveam mai multe fete printre prietenele mele şi mă rugam pentru ele, dar nu aveam pace. Dimpotrivă, atunci când am întâlnit-o pe Patricia, am ştiut imediat că ea era soţia destinată mie. Ea era, indiscutabil. „Domnul să-ţi fie desfătarea, şi El îţi va da tot ce-ţi doreşte inima". Atunci vei fi fericit.

(îţi recomand cartea mea cu *cine să mă căsătoresc*? – apărută la Editura Agape – în care vorbesc despre principiile de aplicat pentru a-ţi alege persoana cu care să-ţi împarţi viaţa).

Confuzia care domneşte în programele noastre de televiziune în diferite ţări, după ce-am vestit mesajul Evangheliei în faţa camerelor de televiziune, anunţăm câteva numere de telefon pentru oamenii care doresc să ne pună întrebări şi cărora să le răspundem apoi pe calea undelor. Primim un număr extraordinar de apeluri, şi majoritatea sunt pe tema familiei şi problemelor conjugale. Avem enorm de mulţi telespectatori care ne cer o întrevedere personală. Apoi vin cupluri ca să ne ceară sfaturi biblice. În cursul discuţiilor pe care le-am avut cu ei, aceşti copii, tineri şi adulţi ne arată marea confuzie care domneşte în acest domeniu al vieţii sociale.

Sexualitatea şi libidoul au fost create de Dumnezeu. În primul capitol din Geneza, în Biblie, vedem limpede că sexul a fost conceput de Dumnezeu.

„Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său; l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească şi parte femeiască i-a făcut" (Geneza 1: 27).

Multor oameni nu le place să vorbească despre sexualitate pentru că li se pare că este ceva murdar. Ei fac ca şi cum diavolul ar fi

avut această idee caraghioasă; dar nici pomeneală! Dumnezeu este Creatorul, iar sexualitatea nu e un duşman al omului, ci aliatul lui.

Bineînţeles, Dumnezeu a creat sexualitatea, dar El a făcut-o pentru a fi practicată în sânul căsniciei. Este ceea ce învaţă Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu. Planul lui Dumnezeu are diferite faţete: să exprime dragostea, să se bucure de această exprimare a dragostei, să simbolizeze unirea între Cristos şi Biserică.

1) Principalul obiectiv al sexualităţii este să exprime dragostea care este avută pentru soţ. Astfel, după planul lui Dumnezeu sexualitatea este folosită în interiorul şi niciodată în afara relaţiei conjugale.

2) Sexualitatea slujeşte să exprime dragostea şi să se bucure de diferitele ei moduri de exprimare. Unul din rezultate este naşterea copiilor. Ce minunat este când se nasc copiii din dragostea între soţi!

3) Al treilea scop al unirii sexuale este să simbolizeze unirea între Cristos şi Biserica Sa. De aceea este sexualitatea atât de sacră. Iată de ce nu este vorba ca un băiat să caute o fată, sau o fată un băiat, ca să petreacă noaptea împreună sau ca să aibă o legătură. Sexualitatea nu se limitează la o simplă satisfacere a dorinţelor noastre. Imoralitatea sexuală este tristă, căci încalcă ceea ce ar trebui să demonstreze: puritatea unirii între Iisus Cristos şi Biserica Sa. Este motivul pentru care Biblia spune că soţul şi soţia devin „un singur trup (lit. carne)", o singură persoană (Geneza 2: 24). Când un băiat şi o fată se îndrăgostesc unul de altul, şi, conduşi de Dumnezeu, devin „un singur trup" în sânul căsniciei, pot pe urmă să se bucure de toată plinătatea planului lui Dumnezeu pentru viaţa lor.

Sexualitatea nu este murdărită de păcat

Acum câtva timp, soţia unui medic a solicitat o întrevedere pentru a-mi cere sfatul. Ea mi-a povestit că se căsătorise foarte de tânără. Părinţii ei nu-i vorbiseră niciodată despre sexualitate, şi astfel ea se căsătorise fără să aibă nici cea mai mică pregătire. Viaţa ei a fost un dezastru: la 24 de ani şi cu doi copii, ea recunoştea: „Sexul îmi pare respingător. Nu t să-l suport". Ce trist! Dumnezeu n-a vrut niciodată ca sexualitatea fie respingătoare sau ruşinoasă! El vrea ca ea să fie

minunată. Şi im este un cadou pe care ni-l face, ea n-ar trebui niciodată să fie rea sau murdărită în contextul căsătoriei. Atitudinea creştină în faţa sexualităţii ar trebui să fie constituită din contemplarea ei prin ochii lui Dumnezeu. Dar ca urmare a conceptelor religioase care au curs în ţările noastre occidentale, oamenii cred că sexul este ceva care nu e voie nici măcar să fie amintit, este ceva mai degrabă vulgar. Mii de persoane cred că a avea relaţii sexuale este ceea ce cere natura „animală", dar trebuie ascuns sub un văl de ruşine şi mister. Este motivul pentru care numeroşi sunt cei care cred că a rămâne celibatar este ceva mai „sf în" decât a se căsători…

Această atitudine subînţelege faptul că oamenii căsătoriţi, când au relaţii sexuale normale, cedează de fapt în faţa „pasiunilor" lor. Ori, această filosofie antibiblică (deşi este predată ca normă religioasă) ne-a influenţat profund atitudinile şi convingerile.

Dimpotrivă, Biblia distruge toate aceste concepte false care sunt atât de vătămătoare.

În primul rând, Cuvântul lui Dumnezeu condamnă ideea greşită după care celibatarul este mai pur decât persoana căsătorită. îmi amintesc de un băiat din Columbia. El voia să fie un bun creştin, şi de aceea voia să facă în aşa fel, încât să nu se intereseze deloc de fete. El spunea deseori: „Ele mă lasă complet indiferent. Vreau să fiu predicator. Vreau să fiu pur".

Într-o zi, l-am întrebat dacă nu are cumva o prietenă. El mi-a răspuns: „Nu. Luis, încă nu; dar ieri mi s-a întâmplat ceva care m-a uimit. Eram în maşină cu câţiva din prietenii mei, şi o misionară din Canada, tânără şi necăsătorită, era la volan. Mă simţeam aproape de ea şi, deodată, nu ştiu ce m-a apucat, am luat-o de mână. Era… bzzz… ca electricitatea".

„Dar este ceva normal, este perfect natural!" i-am explicat eu. „Într-una din aceste zile, o să te căsătoreşti. O să vezi!" Aşa s-a şi întâmplat.

Nu eşti convins? Potrivit Bibliei, căsnicia face parte dintre experienţele cele mai pure şi mai frumoase ale creaţiei. Căsnicia face parte integrantă din planul lui Dumnezeu pentru noi. Nu uita cuvintele

Domnului: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el” (Geneza 2: 18).

În ce mă priveşte, cred că viaţa ar fi teribil de plictisitoare dacă Dumnezeu n-ar fi inventat sexualitatea. Iată de ce opinia divină nu şi-a pierdut nimic din actualitate: „Nu este bine ca omul să fie singur”. Şi nu numai că în ochii lui Dumnezeu căsătoria este legitimă, dar ea este şi mijlocul ales de El pentru a simboliza dragostea lui Cristos pentru Biserica Sa:

„Bărbaţilor, iubiţi-vă nevestele cum a iubit şi Cristos Biserica şi S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfinţească, după ce a curăţit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfăţişeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sf întă şi fără prihană. Tot aşa trebuie să-şi iubească şi bărbaţii nevestele, ca pe trupurile lor. Cine îşi iubeşte nevasta se iubeşte pe sine însuşi. Căci nimeni nu şi-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrăneşte, îl îngrijeşte cu drag, ca şi Cristos Biserica; pentru că noi suntem mădulare ale Trupului Lui, carne din carnea Lui şi os din oasele Lui. De aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mamă-sa, şi se va lipi de nevastă-sa, şi cei doi vor fi un singur trup. Taina aceasta este mare – vorbesc despre Cristos şi despre Biserică” (Efeseni 5: 25 – 32).

În al doilea rând, Biblia distruge falsa idee că sexualitatea este impură. De ce este acest concept atât de răspândit? De ce se confundă reaua folosire a sexualităţii cu sexualitatea în sine? în cartea sa *Pacea cu Dumnezeu*, Billy Graham scrie: „Sexualitatea, acest act prin care viaţa se transmite pe acest pământ, trebuie să fie cea mai minunată şi mai semnificativă dintre toate experienţele omeneşti”.

Mulţi oameni sunt convinşi că sexualitatea este murdară şi impură. Ei se înşală: ei sunt cei impuri. De fapt, noi toţi suntem păcătoşi din natură, astfel că deteriorăm această minunată creaţie a lui Dumnezeu şi o folosim rău, ca să zicem mai apoi că e ceva rău.

În realitate, inima omenească este înclinată spre rău. Aşa cum afirmă Iisus însuşi: „Căci din lăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile, furtişagurile, lăcomiile, vicleşugurile, înşelăciunile, faptele de ruşine, ochiul rău, hula, trufia,

nebunia. * Toate aceste lucruri ies din lăuntru şi spurcă pe om" (Marcu 7: 21 – 23). Inima omului este contaminată de cancerul păcatului. „Toţi au păcătuit şi sunt lipsiţi de slava lui Dumnezeu" (Romani 3: 23).

Sufletul omenesc este afectat de această stare spirituală. Mintea omului îl înşală. Emoţiile ei îl rătăcesc în închipuiri distrugătoare. Rezultatul e că tot ceea ce atinge fiinţa omenească, murdăreşte, îi sucește sensul şi o distruge. Sexualitatea nu face excepţie de la această tristă regulă.

Ceea ce trebuie regenerat, este inima noastră, şi nu sexualitatea. Iisus Cristos a venit pe pământ şi a murit pe cruce pentru ca să purifice şi să transforme inima omului: „Dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi" (2. Co-rinteni 5: 17).

2S

Când Dumnezeu şi-a sfârşit creaţia, Biblia spune că „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse, şi iată că erau foarte bune" (Geneza 1: 31). Dacă Dumnezeu declară că cele create sunt bune, cum am îndrăzni să-L contrazicem?

Aşa cum o maşină se supune şoferului ei, la fel este şi cu sexualitatea, care este neutră din punct de vedere moral. Totul depinde de utilizarea care i se dă. Dumnezeu ne-a creat cu libido. Ceea ce este moral sau nu, e ceea ce facem noi cu el.

Iisus a zis: „Dar Eu vă spun că orişicine se uită la o femeie ca s-o poftească a şi preacurvit (comis adulter) cu ea în inima lui" (Matei 5: 28). Atracţia pentru celălalt sex nu este un păcat în sine. Sute de creştini de toate vârstele mi-au zis: „Nu pot să fac ca şi cum fata drăguţă care trece pe lângă mine n-ar exista". Biblia spune că dacă priveşti o femeie ca s-o pofteşti, comiţi în inimă adulter cu ea, şi eu fac asta tot timpul!"

Când mi se zice lucrul acesta, răspund totdeauna că Biblia nu zice că a privi o femeie şi a o găsi drăguţă este ceva imoral. Fiinţa omenească normală nu se poate împiedica să nu remarce o persoană fermecătoare de sex opus. Nu este nimic rău în asta. Răul constă în a face un pas mai departe.

Noi transformăm uneori această atracţie în păcat, iar asta e ceva diferit. Eu aş fi prost, orb şi mincinos dacă aş afirma că n-am fost niciodată atras de o femeie frumoasă. Sunt sigur că toată lumea, bărbat sau femeie, este în aceeaşi situaţie. Dar întrebarea este: Ce să facem cu această atracţie?

Pentru că suntem păcătoşi, avem tendinţa să stricăm tot ce atingem. Astfel, când ne simţim atraşi de cineva de sex opus, nu reacţionăm spunând: „Doamne, ce fată drăguţă… îţi mulţumesc că faci nişte fete atât de încântătoare". Noi zicem mai degrabă: „Hai să văd cum aş putea intra în legătură cu ea…" Mintea noastră începe să se joace cu atracţia pe care o simţim, şi atunci, în adâncul nostru, devenim adulteri. Lucrul acesta este rău, şi aceasta deteriorează relaţia noastră cu Domnul. Dar o privire şi o simplă atracţie sunt complet normale.

În al treilea rând, Biblia distruge conceptul eronat după care relaţii

le sexuale constituie o necesitate biologică al căror unic obiectiv este procrearea. Desigur, cu toate că sensul cel mai profund al sexualităţii nu este numai fizic, expresia lui practică este indiscutabil aşa. Soţ şi soţie pot să se bucure din plin de minunăţiile sexuale dacă-L cunosc pe Dumnezeu şi umblă în armonie cu Cuvântul Său. Plăcerea sexuală în sânul căsătoriei face parte din planul lui Dumnezeu. Biblia afirmă că Dumnezeu „ne dă toate lucrurile din belşug, pentru ca să ne bucurăm de ele" (1. Timotei 6: 17).

Sacră şi eternă

Sexualitatea este sacră. Ea este aşa pentru că are capacitatea de a crea viaţa. Ce experienţă de neuitat am avut atunci când mi-am văzut băieţii gemeni imediat după naştere! îmi amintesc că doctorul mi-a zis: „Domnule Palau, puteţi acum să vă apropiaţi de această fereastră. Infirmierele ridică perdelele şi vă vor zice care sunt băieţii dumneavoastră". Când mi-am văzut băieţii în incubator, mi-am zis: „Iată-ţi copiii. Noi i-am făcut pe aceşti bebeluşi. Cu toate că e aşa mic şi slab, Luis Palau este acum tăticul acestor gemeni". Conştienta faptului că soţia mea şi cu mine am participat la aducerea pe lume a acestor doi

bebeluşi a produs în mine o emoţie măreaţă şi inegalabilă.

Biblia învaţă însă că dacă eşti creştin, trupul tău îi aparţine lui Dumnezeu. Când cineva îl primeşte pe Cristos în inima sa, trupul lui şi fiecare din elementele acestuia se transformă în Templu al lui Dumnezeu. Acest Templu este sacru şi etern. Biblia zice: „Nu ştiţi că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuieşte în voi şi pe care L-aţi primit de la Dumnezeu? Şi că voi nu sunteţi ai voştri? Căci aţi fost cumpăraţi cu un preţ. Proslăviţi dar pe Dumnezeu în trupul şi în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu" (I. Corinteni 6: 19 – 20). Prin urmare, ţi se pare că ai dreptul de a lua locul lui Dumnezeu care trăieşte şi care dă nemurirea? Bineînţeles, Domnul nu permite lucrul acesta.

După Biblie, idealul lui Dumnezeu este ca tu să trăieşti în puritate, fericire şi satisfacţie. Evident, această satisfacţie şi această bucurie nu pot să fie în inima ta dacă există impuritate în mintea ta. Dar când te păstrezi pur, poţi să găseşti fericirea şi să fii satisfăcut de viaţă.

Biblia declară: „Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu" (Matei 5: 8). Iisus Cristos a venit în lume nu ca să ne facă religioşi, ci ca să ne umple de dragostea Sa şi de bucuria Sa, şi să ne dea viaţa Sa. Domnul n-a venit aici pe pământ ca să ne facă nefericiţi, ci pentru ca să ne dea fericirea. Vorbind despre scopul venirii Sale, El a zis: „Eu am venit ca oile să aibă viaţa, şi s-o aibă din belşug" (Ioan 10: 10).

Sa de îndrăgosteşti şi să iubeşti cu adevărat

Biblia spune: „Cine nu iubeşte n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste" (I. Ioan 4: 8). Dragostea adevărată vine de la Dumnezeu. Când un băiat şi o fată se cunosc, iar Dumnezeu îi umple de dragoste, ei fac experienţa a ceea ce este adevărata dragoste.

Totuşi, trebuie să înţelegem că este o diferenţă între ceea ce numesc eu „a te îndrăgosti" şi dragostea adevărată. Sentimentul de îndrăgostire este legat de emoţiile noastre sexuale. Este o atracţie temporară pe care orice fiinţă omenească îl simte în faţa unui anumit tip de persoane de sex opus. Această atracţie este normală şi pasageră;

ea nu este rea în sine, dar nu trebuie s-o confundăm cu dragostea autentică, căci nu este acelaşi lucru. Adevărata dragoste este permanentă şi are faţete multiple. Iată de ce spunem că sexualitatea depăşeşte aspectul fizic. Biblia arată limpede lucrul acesta în pasajul care urmează: „Mulţumiţi totdeauna lui Dumnezeu Tatăl pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Iisus Cristos. Nevestelor, fiţi supuse bărbaţilor voştri ca Domnului; căci bărbatul este capul nevestei, după cum şi Cristos este Capul Bisericii, El, Mântuitorul Trupului… Bărbaţilor, iubiţi-vă nevestele cum a iubit şi Cristos Biserica şi S-a dat pe Sine pentru ea" (Efeseni 5: 20 – 23, 25).

Studiaţi cu atenţie aceste versete. Ele ne dau fundamentul moral şi spiritual necesar unei relaţii de dragoste în sânul cuplului. Dacă singurul lucru care te atrage spre o persoană de sex opus este aspectul ei fizic, fără îndoială că nu este vorba de dragoste. Desigur că aspectul fizic este strâns legat de farmecul unei persoane, dar dacă singurul sentiment pe care-l produce este dorinţa de contact fizic, acesta nu este dragoste, ci numai pasiune. Dragostea adevărată este o consacrare totală a minţii, emoţiilor, voinţei, proiectelor de viitor şi trupului.

Castitatea

Castitatea este apelul lui Dumnezeu lansat tinerilor:

„Voia lui Dumnezeu este sfinţirea voastră: să vă feriţi de curvie; fiecare din voi să ştie să-şi stăpânească vasul în sfinţenie şi cinste, nu în aprinderea poftei, ca Neamurile, care nu cunosc pe Dumnezeu; nimeni să nu fie cu vicleşug şi cu nedreptate în treburi faţă de fratele său; pentru că Domnul pedepseşte toate aceste lucruri, după cum v-am spus şi v-am adeverit" (I. Tesaloniceni 4: 3 – 6).

Castitatea, care îţi cere să rămâi pur din punct de vedere sexual până la căsătorie, este o expresie a dragostei faţă de persoana care va fi într-o zi soţul tău, chiar dacă n-o cunoşti încă. Tu te păstrezi curat şi pur din punct de vedere sexual din dragoste pentru viitorul tău soţ sau viitoarea ta soţie, căci atunci când Dumnezeu va trimite această persoană în calea ta, vei vrea să-i zici: „iată-mă. Nu-i aparţin nimănui altcuiva decât numai ţie. N-am aparţinut niciodată altcuiva".

Castitatea constă în păstrarea a ceva preţios pentru o singură

persoană. Ce cadou de nuntă! Lumii îi place să vorbească despre cadourile de nuntă. Ce uimiţi sunt oamenii când află că părinţii miresei i-au oferit – de exemplu – o casă (bineînţeles că lucrul acesta se întâmplă rar în aceste vremuri!). Prietenii mirelui sunt uneori plini de invidie când el primeşte de la familia lui lucruri scumpe. Cei doi miri îşi oferă reciproc o verighetă de aur. Dar aş dori să subliniez că cel mai bun cadou pe care şi-l pot face cei doi miri este să ajungă înaintea „altarului" cu un trup care să nu fi fost murdărit sau stricat de imoralitatea sexuală.

Înainte de orice, trebuie să existe puritatea… care produce la rândul ei fericirea şi mulţumirea, lucruri după care aspiră atât de mult inima noastră.

Demnitatea omului

Fiinţa omenească are o demnitate supremă. Biblia ne zice că noi toţi am fost creaţi de Dumnezeu dintr-un anumit motiv, pentru un obiectiv precis. În planurile divine, niciunul dintre noi nu e un simplu accident.

Noi am fost creaţi după chipul sau imaginea lui Dumnezeu (Geneza 1: 27). Bărbatul şi femeia au într-adevăr o demnitate şi o onoare. Ce concepţie sublimă despre fiinţa omenească în revelaţia divină! Demnitatea şi onoarea omului sunt de aşa fel, încât Fiul lui Dumnezeu şi-a dat viaţa pe cruce ca să ne permită să fim ceea ce vrea Dumnezeu să fim. Tu vezi astfel cât îi pasă lui Dumnezeu de tine, inclusiv de trupul tău şi de sexualitatea ta!

A ne irosi viaţa sexuală, care face parte din personalitatea noastră, înseamnă a-L dispreţui pe Fiul lui Dumnezeu. Este ca şi cum ne-am bate joc de El declarând: „Doamne, Tu m-ai făcut după chipul şi asemănarea Ta, dar mie puţin îmi pasă! O să fac ce-mi place şi o să-mi irosesc viaţa".

Nu-i da voie diavolului să te facă să iei această atitudine. Nu asculta de argumentele pe care le invocă alţii împotriva ta. Tinere cititor, tu trebuie să trăieşti la înălţimea demnităţii pe care ţi-a dat-o Dumnezeu şi a apelului pe care l-ai primit de la El: să duci o viaţă sfântă, consacrată Domnului.

Ce uimitoare şi minunată înţelepciune a Dumnezeului nostru, care a creat aspectul sexual al personalităţii noastre! Uimit de creaţia Domnului, psalmistul cântă:

„Tu (Doamne) mi-ai întocmit rărunchii.

Tu m-ai ţesut în pântecele mamei mele:

Te laud că sunt o făptură aşa de minunată.

Minunate sunt lucrările Tale, şi ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!

Trupul meu nu era ascuns de Tine când am fost făcut într-un loc tainic, ţesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului.

Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau, şi în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.

Cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule, şi cât de mare este numărul lor!" (Psalm 139: 13 – 17)

4. Pot să încerc?

Un băiat sincer, cu faţa deosebit de expresivă, a îndrăznit să-mi pună o întrebare pe care mulţi oameni doresc s-o pună: „Spuneţi-mi adevărul, domnule Palau. Oare existenţa unei dorinţe nu justifică satisfacerea ei imediată? Când ţi-e foame, nu încerci să mănânci? Când ţi-e sete, nu bei? Dacă Dumnezeu a creat sexualitatea, şi dacă ea e bună, atunci de ce n-ar putea fiinţa omenească să răspundă acestui impuls sau excitare?"

Răspunsul meu a fost următorul: „De fapt, există un loc şi un timp pentru fiecare lucru. Desigur, Dumnezeu a creat sexualitatea. Da, relaţiile sexuale sunt bune şi minunate. Da, sexualitatea există pentru ca să te poţi bucura de ea, dar în cadrul planului lui Dumnezeu. Planul divin este perfect: şi anume căsătoria. În aceste limite pot bărbatul şi femeia să împlinească scopul la care i-a chemat Dumnezeu. Dar existenţa sexualităţii nu înseamnă că trebuie să faci uz de ea în mod iresponsabil.

Să presupunem că ţi-e foarte foame, şi că toate restaurantele şi magazinele sunt închise. Treci prin faţa unei măcelării, şi în vitrină vezi pe un platou nişte cotlete de miel. Atunci îţi zici: „La ce slujeşte carnea

decât să fie mâncată? Mi-e foame, pot deci să mănânc nişte cotlete care sunt probabil delicioase. Deşi acest magazin este închis, o să sparg vitrina şi o să pun mâna pe această carne, căci ea este acolo pentru a fi mâncată.

Este adevărat că acolo este o carne care e destinată mâncării. Da, trebuie să te hrăneşti atunci când ţi-e foame, dar trebuie să cumperi această carne pe care vrei s-o mănânci. Există diferite moduri de a rezolva această problemă în mod adecvat şi drept".

Pe urmă, i-am explicat acestui băiat: „Să presupunem că Poliţia din oraşul tău îl recrutează pe unul din prietenii tăi. Un responsabil îl numeşte agent de poliţie. După o anumită pregătire, i se dă o uniformă, i se pune o insignă care îl identifică şi i se încredinţează un revolver. Şi să presupunem că prietenul tău, aplicând logica ta, raţionează în felul următor: „Grozav, un revolver şi douăzeci de gloanţe! Este minunat! Bineînţeles, revolverele există ca să fie folosite. La ce altceva ar servi un revolver? El serveşte la ucis. Astfel, deoarece am un revolver, o să mă servesc de el. O să omor primul om pe care-l întâlnesc pe stradă. Această logică este ridicolă, nu-i aşa? Dar, înainte de a-i condamna raţionamentul, întreabă-te de logica argumentului tău care zice: Deoarece sexualitatea există, trebuie să mă servesc de ea, şi poftele mele sexuale merită totdeauna să fie satisfăcute. Cred că începi să-ţi dai seama că există principii şi legi care guvernează – sau care ar trebui să guverneze – întreaga noastră conduită".

Pe de altă parte, căsnicia este singura legătură în care poţi „să expe-Irimentezi". Orice experienţă în afara legăturilor conjugale se produce în împrejurări total anormale. Dacă într-un laborator, tu foloseşti produse chimice la întâmplare, rişti să declanşezi o explozie.

A vrea să faci experienţe în domeniul sexual în afara căsătoriei înseamnă a vrea să încerci un avion în apă, sau să faci să funcţioneze un submarin în aer. Atât avionul cât şi submarinul au fost create pentru întrebuinţări precise în medii precise. Fiecare lucru la locul lui, locul sexualităţii fiind în interiorul căsniciei.

Mai imaginează-ţi că vrei să te angajezi în Forţele Aeriene ca para-şutist. Superiorii tăi îţi zic: „Trebuie să te urci în acest avion şi să

sari cu paraşuta de la 3.000 de metri altitudine. Când sari din avion, numeri până la zece, apoi tragi de cureaua aceasta. Paraşuta se va deschide, şi tu vei coborî pe sol fără cea mai mică problemă".

Dar, în neştiinţa ta, tu declari: „Aş vrea să vă cer ceva. Mi-e frică să sar de la 3.000 de metri. Daţi-mi mai întâi o paraşută ca să pot exersa. Voi sări mai întâi de pe o masă, apoi de pe o clădire cu mai multe etaje, şi după aceea, o să urc în avionul dumneavoastră ca să sar de mai sus".

Dacă ai vrea să-ţi pui planul în practică, ai trece drept un prost! De ce? Oare n-a fost inventată paraşuta pentru a sări cu ea? Da, dar pentru a sări dintr-un avion, şi nu dintr-un zgrrie-nori! La fel se întâmplă şi cu sexualitatea. Dacă din încăpăţânare sau din pasiune încerci să încalci legile la care eşti supus, îţi distrugi viaţa. Nu poţi glumi cu planurile lui Dumnezeu fără să-i guşti roadele amare.

Iresponsabilitate morală

Nicio persoană normal constituită nu este împotriva ambiţiei sănătoase de a deveni o fiinţă matură şi fericită. Sexualitatea trebuie să fie asumată într-un mod responsabil: prin urmare, este regretabil că lumea este plină de persoane iresponsabile din punct de vedere moral care suferă un eşec moral după celălalt. Nu fi ca ele! în Cartea Proverbelor, Dumnezeu ne zice: „Ţine la tine sfaturile mele… Ţine sfaturile mele, şi vei trăi… ca să te ferească de nevasta altuia, de străina care întrebuinţează cuvinte ademenitoare" (Proverbe 1: 2, 5). îţi recomand citirea întregii Cărţi a Proverbelor.

Dragostea liberă

Ce să spunem despre dragostea liberă? Mulţi oameni au păreri greşite despre logodnă. Ei spun că trebuie să practici dragostea liberă ca să vezi dacă sunt compatibile caracterele, dacă personalităţile pot să se armonizeze şi dacă relaţiile sexuale îl satisfac pe fiecare. Există chiar şi persoane de specialitate care-i sfătuiesc astăzi pe tineri să practice dragostea liberă. Cu toate acestea, tinere cititor, chiar dacă ar veni cineva să-ţi spună că el crede în dragostea liberă, poţi fi sigur că acest om comite păcate sexuale şi încearcă să-şi justifice imoralitatea.

Mii de tineri vorbesc despre această temă în orele de clasă din

liceu, în serile şi în discuţiile dintre prieteni. Iată de ce este urgent să clarificăm această situaţie, înainte ca persoane ignorante sau imorale să-i tulbure şi să-i înşele pe adolescenţi şi pe tineri.

Trebuie să examinăm ce spune Dumnezeu în Sfintele Scripturi. De câtă amărăciune şi greşeli am fi cruţaţi dacă am asculta şi dacă am pune în practică învăţăturile Lui!

Dragostea liberă este născută în adâncimile iadului. Ea a fost concepută în inima perversă a celui care a şoptit la urechea lui Adam şi a Evei: „Dumnezeu ştie că, în ziua când veţi mânca din el, vi se vor deschide ochii, şi veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul" (Geneza 3: 5). Este acelaşi Satan care îi face pe tinerii de azi să cadă în cursa dragostei libere. Dar să n-o confundăm cu eroarea doctrinară care afirmă că păcatul originar este unirea sexuală.

Adaptare psihologică

Nu experienţa superficială a relaţiilor sexuale dinaintea căsătoriei va fi cea care îi va face pe logodnici să se adapteze unul altuia.

Adaptarea reciprocă se va face atunci când, prin dragoste, bărbatul şi femeia se vor da în întregime unul altuia în cadrul căsătoriei. O pasiune pur fizică este expresia unui egoism profund. Şi cât de respingător este acest egoism în sânul unirii celei mai sacre pe care a creat-o Dumnezeu pentru binele şi fericirea copiilor Săi!

Descoperirea celuilalt face şi desface căsniciile, uneşte şi separă cuplul. Relaţiile sexuale în afara planului lui Dumnezeu se înscriu într-un context care nu este favorabil acestei descoperiri a celuilalt. Totdeauna există presiuni, teama de a fi surprinşi, teama de o eventuală sarcină… Aceste uniri sunt expuse unor permanente agitaţii şi riscului de a se vedea abandonat şi trădat de „celălalt".

Înţeleptul Solomon exprimă lucrul acesta în felul următor: „O minte sănătoasă câştigă bunăvoinţă, dar calea celor stricaţi este pietroasă" (Proverbe 13: 15). „Calea celor răi este ca întunericul gros: ei nu văd de ce se vor poticni" (Proverbe 4: 19). Lumea modernă, lipsită de logică şi superficială, confundă pasiunea cu dragostea, desfrâul cu afecţiunea, pofta cu ataşamentul sincer. Ori, creştinismul

ne învaţă să facem deosebire între cele două. Iată de ce spunem că atunci când Cristos este în inima ta, poţi să întemeiezi un cămin fericit, să formezi un cuplu armonios şi să ai o viaţă senină şi înfloritoare. Adevăratul creştin priveşte viaţa cu recunoştinţă şi-l mulţumeşte lui Dumnezeu pentru un dar aşa de minunat, care să procure atâta satisfacţie, şi care este sexualitatea în sânul căsniciei.

Bărbatul şi femeia nu se pot adapta unul altuia decât atunci când relaţiile lor sexuale se înscriu în planul lui Dumnezeu, adică în siguranţa conjugală. Noi nu ne putem juca de-a v-aţi ascunselea cu Dumnezeu. Psalmistul ne spune: „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău şi unde voi fugi departe de faţa Ta?" (Psalm 139: 7). Chiar ateul cel mai răzvrătit este permanent sub privirea Creatorului său. Mao Te-Tun, care s-a declarat ateu şi care a fost liderul a 800 de milioane de chinezi, a exclamat cu amărăciune la pierderea celor doi fii ai lui: „Din cauza vinovăţiei mele, sunt lipsit de urmaşii mei". El îşi zicea ateu, dar conştiinţa lui îi aducea mărturie despre Dumnezeu.

Căldura căminului, tandreţea, respectul şi înţelegerea reciprocă favorizează o bună adaptare sexuală.

Printr-un act sexual preconjugal, vei afla doar că răzvrătirea împotriva voii lui Dumnezeu produce multă amărăciune. Amintirea pe care o va păstra inima ta va fi cea a unui act incontestabil egoist în cursul căruia vei fi întrebuinţat trupul unei alte fiinţe omeneşti ca să-ţi satisfaci dorinţele.

Fie că vor, fie că nu, bărbaţii şi femeile sunt la fel de responsabili de actele lor. Aceeaşi responsabilitate le dă posibilitatea de a se abţine de la rău ca să facă binele. Dacă tu respingi castitatea, să ştii că te vei înfăţişa cu un trup întinat şi impur înaintea feţei strălucitoare a Domnului Iisus. „Nicio făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol şi descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem de a face" (Evrei 4: 13).

Dragostea liberă este ceva foarte logic… logic pentru natura omenească murdărită de păcat. Dar dacă ea nu se înscrie în intenţia iniţială a lui Dumnezeu, care ne-a creat ca să trăim într-o „dreptate şi sfinţenie pe care o dă adevărul" (Efeseni 4: 24). O viaţă de dezmăţ este

absolut normală pentru o natură rătăcită şi stricată, dar ea nu se potriveşte cu cele mai bune instincte ale fiinţei omeneşti. Pentru cel care crede în Cristos, conceptul de dragoste liberă este inacceptabil, sau cel puţin aşa ar trebui să fie. Acest tip de comportament ar trebui mai degrabă să fie socotit drept „robia pasiunilor".

Dimpotrivă, creştinismul ne cheamă să ducem o viaţă spirituală. Aşa cum declară apostolul Pavel sub inspiraţia lui Dumnezeu: „Dar omul firesc nu primeşte lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie, şi nici nu le poate înţelege, pentru că ele trebuie judecate duhovniceşte" (I. Corinteni 2: 14).

În contrast cu atitudinea şi modul de gândire al omului fără Cristos, apostolul Pavel afirmă: „Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul… Noi însă avem gândul lui Cristos" (I. Corinteni 2: 15 – 16).

Această viaţă de om „spiritual", „duhovnicesc", este planul lui Dumnezeu pentru rasa omenească. Prin crucea Domnului Iisus Cristos, El îndepărtat puterea răului din noi, egoismul şi josnicia, pentru ca noi să utem cunoaşte viaţa „spirituală", viaţa eternă. Toată plinătatea lui Cristos este la dispoziţia creştinului. Iată adevărata viaţă! Iată cum putem noi umbla cu Dumnezeu. Puterea lui Cristos ne permite să înfruntăm luptele şi ispitele vieţii şi să ieşim învingători din ele.

O experimentare care este sortită eşecului

Numeroşi sunt oamenii care pretind: „Dacă nu fac experienţe, de unde să ştiu cum va fi căsnicia mea, o reuşită sau un eşec? Cum să ştiu dacă suntem făcuţi unul pentru celălalt?" Cum îşi înşală Satan supuşii! Această mistificare se ascunde sub hainele intelectualismului şi ale bunului simţ. Omul care umblă fără Dumnezeu este aşa de credul! Biblia declară: „Căci chiar Satana se preface într-un înger de lumină. Nu este mare lucru dar dacă şi slujitorii lui se prefac în slujitori ai dreptăţii. Sfârşitul lor va fi după faptele lor" (2. Corinteni 11: 14 – 15).

Să fim atât de proşti încât să nu ştim cum să facem fără o experienţă prealabilă? Nu trebuie să ne preocupe lucrul acesta, căci Dumnezeu ne-a creat cu capacitatea de a şti ce să facem.

Dumnezeu v-a conceput în aşa fel, încât să vă puteţi bucura din

plin de acest dar minunat care este sexualitatea în căsnicie. Teama de impotenţă sau de lipsă de experienţe prealabile nu este absolut deloc întemeiată: Dumnezeu vă va ajuta să vă descurcaţi în relaţiile conjugale. Este suficient să întrebaţi pe un creştin adult şi căsătorit ca să vi se împrăştie îndoielile. Un medic cu un renume bun va linişti asemenea preocupări, în afara unor cazuri foarte rare, toţi băieţii şi fetele sunt apţi din punct de vedere fizic pentru viaţa sexuală în sânul căsniciei. Dacă unii rămân totuşi tulburaţi de sentimente de teamă şi de nelinişte la gândul impotenţei, să ştie că pot să se încreadă în Tatăl lor ceresc care va avea totdeauna grijă de ei.

Dar ce se întâmplă cu cei ce sunt logodiţi? îmi amintesc de un băiat care a venit să mă consulte şi care mi-a zis: „Sunt logodit. Dar mai am de făcut încă doi ani de şcoală pentru ca să obţin diploma. Deoarece logodnica mea şi cu mine ne-am decis să ne căsătorim, n-ar fi mai bine să avem relaţii sexuale? La urma urmei, cu excepţia unor semnături pe un document legal, noi suntem aproape soţ şi soţie… în plus, ispitele sunt insuportabile!”

După statisticile făcute în Statele Unite, o logodnă din trei se rupe, iar logodnicii nu se căsătoresc niciodată. Propriile mele observaţii făcute în America Centrală şi de Sud, precum şi în lumea întreagă confirmă aceste statistici. În afară de aceasta, un număr de logodne se rup tocmai din cauză că unul din parteneri are sentimente de vinovăţie. Conştiinţa este chinuită de atitudinile uşuratice şi frivole ale unuia faţă de celălalt. Această situaţie sfârşeşte prin a provoca ruptura. Astfel, simplul fapt că eşti logodit nu autorizează relaţiile sexuale. De câte ori a trebuit să-i sfătuiesc pe tinerii care mi-au mărturisit, plângând, un păcat sexual care îi umileşte şi îi ruşinează, sau care recunosc că şi excesul de sărutări şi mângâieri, fără să meargă până la capăt, le dă un sentiment de vinovăţie, de murdărie, de înşelătorie.

Avertismentul lui Dumnezeu este limpede: „Voia lui Dumnezeu este… să vă feriţi de curvie; fiecare din voi să ştie să-şi stăpânească vasul în sfinţenie şi cinste” (I. Tesaloniceni 4: 3, 4). „Căsătoria să fie ţinută în toată cinstea, şi patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu îi va

judeca pe curvari şi pe preacurvari" (Evrei 13: 4).

Dimpotrivă, când te căsătoreşti, ignoranţa ta în anumite privinţe este foarte pozitivă. În timpul primelor trei luni ale căsniciei mele am făcut unele din experienţele mele cele mai plăcute şi mai amuzante. Greşelile şi situaţiile pe care le-am trăit se datorau faptului că nici soţia mea Patricia, nici eu, nu avusesem o experienţă sexuală prealabilă. Una din experienţele noastre cele mai plăcute a fost să învăţăm împreună să ne bucurăm de minunăţiile sexualităţii.

Ispite insuportabile

Ce se petrece atunci când ispitele sexuale par de nesuportat, iar relaţiile dintre logodnici suferă din această cauză? Ce-i de făcut?

Este posibil ca o pasiune atât de mistuitoare să nu fie decât exact atât: o pasiune. Contrar dragostei adevărate, pofta dă naştere unei pasiuni fără margini, şi „neliniştea" care rezultă de aici provoacă tot atâta ruşine şi suferinţă în adâncul sufletului nostru ca şi actul propriu-zis. Creştinul adevărat îl întristează pe Duhul Sf în, iar cuplul îşi pierde bucuria mântuirii. Biblia ne recomandă pe drept: „Nu întristaţi pe Duhul Sf în al lui Dumnezeu" (Efeseni 4: 30).

Dacă trăieşti într-un asemenea vârtej de pasiuni, să nu crezi că o mărturisire de pe buze făcută Domnului e suficientă ca să te elibereze. Dacă nu eşti dispus să încetezi asemenea practici, mărturisirea nu este decât o glumă care nu va satisface nici conştiinţa ta, nici pe Dumnezeu.

Ce-i de făcut?

În primul rând, pocăieşte-te sincer şi mărturiseşte această practică ca fiind un păcat. Dumnezeu te va ierta. Aminteşte-ţi de promisiunea: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios şi drept ca să ne ierte păcatele şi să ne cureţe de orice nelegiuire" (Lloan 1: 9).

În al doilea rând, cere iertare celeilalte persoane. Faptul acesta îţi va întări voinţa ca să rezişti în faţa ispitelor viitoare.

În al treilea rând, întreabă-te dacă cu adevărat te-ai logodit din dragoste, sau numai din cauza libidoului natural. Dacă acest din urmă motiv este mai important, ai interes să rupi logodna de comun acord. Dimpotrivă, dacă atracţia personală şi dragostea între cele două persoane trece dincolo de nivelul fizic, ascultaţi de porunca biblică de a

vă căsători (I. Corinteni 7: 9). Dar trebuie să fiţi siguri că simţiţi o dragoste adevărată. Fără acest „ingredient", atracţia fizică şi emoţională nu va întârzia să lase loc frustrării:

Stimulare sau satisfacţie

Există o diferenţă enormă între stimulare şi satisfacţie. Numai o dragoste adevărată care ajunge la căsătorie aduce stimulării sexuale satisfacţia profundă după care aspiră atât de mult fiinţa omenească. Adevărata dragoste conduce cuplul la o consacrare totală care se numeşte căsnicie. În acest context, sexualitatea este nu numai excitantă, dar şi satisfăcătoare.

Sexualitatea exacerbata conduce direct la pierderea stăpânirii de sine. Dacă Cristos nu-ţi stăpâneşte impulsurile sexuale, dacă nu este Stăpânul inimii tale, vei fi într-o situaţie asemănătoare celei a unei maşini cart coboară o şosea montană şi pe care încep s-o lase frânele. Dacă începi să te joci cu sexualitatea ta, deşi Iisus Cristos este în inima ta, te expui la pericole de temut şi practic inevitabile. Mii de băieţi şi fete se plâng: „Aveam intenţii bune şi nu voiam să cad în păcat, dar ne atrăgea o forţă irezistibilă, şi nu ne-am putut opri".

Când cineva se îndepărtează de Dumnezeu şi comite acte imorale, rezultă de aici o schimbare în sentimentele lui cu privire la celălalt: dragostea – care, în realitate, era un impuls sexual puternic – se transformă în dispreţ pentru partener şi-l aţâţă să arunce asupra lui vinovăţia comună (vezi 2. Samuel 13: 3 – 15).

Nu există niciodată satisfacţie totală în relaţii sexuale ilicite. Tu poţi trăi nişte plăceri trecătoare, dar ele vor fi urmate de dezamăgire, de o infinitate de sentimente negative.

Întoarcere la viaţa sălbatică

Nu putem pune Biblia deoparte, uitând lucrurile lui Dumnezeu, şi să credem că totul va merge bine în societate: lucrul acesta nu este adevărat. Când principiile biblice nu guvernează atitudinile şi faptele ei, societatea începe să alunece pe o pantă foarte periculoasă.

Imoralitatea sexuală, contrară planului lui Dumnezeu, nu duce decât la abrutizarea omului.

Dacă nu există pocăinţă sinceră, procesul de abrutizare se

declanşează, se manifestă pe faţă, în cuvinte, comportare, indiferenţă, violenţă. Biblia descrie foarte concret lucrul acesta: „Aceştia, dimpotrivă, batjocoresc ce nu cunosc, şi se pierd singuri în ceea ce ştiu din fire, ca dobitoacele fără minte" (Iuda 10).

Tinere cititor, Dumnezeu te-a creat după imaginea Sa şi după asemănarea Sa. Umblă în armonie cu această poziţie de onoare. A trăi în dezmăţ este o insultă pentru Domnul. Viaţa este un cadou al lui Dumnezeu, şi nimeni n-are dreptul s-o ruineze, nici pe a sa, nici pe cea a altora.

Capacităţile morale, spirituale şi raţionale disting fiinţa omenească de animale. Totuşi, când cineva dispreţuieşte orice restricţie şi se lasă pradă unor instincte sexuale fără niciun control divin, el se pune în rândul animalelor. Dar Dumnezeu ne cheamă la înţelepciune şi la puritate, în Cuvântul Său, Dumnezeu ne zice:

„Eu te voi învăţa, şi-ţi voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui şi voi avea privirea îndreptată asupra ta. Nu fiţi ca un cal sau ca un catâr fără pricepere, pe care-i struneşti cu un frâu şi o zăbală cu care-i legi, ca să nu se apropie de tine. De multe dureri are parte cel rău, dar cel ce se încrede în Domnul este înconjurat cu îndurarea Lui".

(Psalm 32: 8 – 10).

Să trăim la înălţimea demnităţii pe care ne-o conferă Dumnezeu ca fiinţe omeneşti.

Puritatea este minunată

Când adolescentul doreşte să se logodească şi să se căsătorească, el caută ce este mai bun. Pentru el, fata ideală este frumoasă, plăcută, şi are convingeri ferme. Mai presus de orice, ea este pură, îi este menită numai lui, ea nu se uită la alţii, ea nu-şi permite libertăţi cu alţii pentru că se consacră unei singure persoane: lui. Ce perspective frumoase!

Dumnezeu să fie lăudat, tinerii au aşa vise frumoase, toate bazate pe aceleaşi principii. Planul lui Dumnezeu era şi va rămâne acelaşi, deşi păcatul omului l-a murdărit şi întunecat. Nu există semn mai vădit şi mai incontestabil al decadenţei şi depravării actuale – atât în literatură, cât şi în teatru, televiziune şi cinema – decât cinismul şi

josnicia care se opun nobilelor şi frumoaselor sentimente ale tinereţii.

Datoria noastră de creştini este de a da poziţia biblică, de a o promova şi de a da onoare Numelui Domnului. În plus, trebuie să veghem ca tinerii să fie cu adevărat răscumpăraţi prin sângele lui Cristos şi prin puterea Duhului Sf în al lui Dumnezeu care doreşte arzător să le regenereze şi să le transforme sufletul.

Vom încheia acest capitol folosind cuvintele pe care ni le adresează Dumnezeu prin intermediul apostolului Pavel:

„Cu privire la lucrurile despre care mi-aţi scris, eu cred că este bine ca omul să nu se atingă de femeie. Totuşi, din pricina curviei, fiecare bărbat să-şi aibă nevasta lui, şi fiecare femeie să-şi aibă bărbatul ei. Bărbatul să-şi împlinească faţă de nevastă datoria de soţ; şi tot aşa să facă şi nevasta faţă de bărbat. Nevasta nu este stăpână pe trupul ei, ci bărbatul. Tot astfel, nici bărbatul nu este stăpân peste trupul lui, ci nevasta. Să nu vă lipsiţi unul pe altul de datoria de soţi, decât doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă îndeletniciţi cu postul şi cu rugăciunea, şi apoi să vă împreunaţi iarăşi, ca să nu vă ispitească Satana, din pricina nestăpânirii voastre" (I. Corinteni 7: 1 – 5).

5. Şi de ce nu?

Mii de persoane sunt foarte rănite în amorul propriu când li se citează porunca biblică: „Sănupreacurveşti (sănucomiţi adulter)" (Exod 20: 14). Pe de altă parte, sute de tineri, inclusiv creştini, se întreabă sincer: „Şi de ce nu? De ce ne interzice Dumnezeu relaţiile sexuale preconju-gale? De ce, după ce a creat toate acele lucruri bune şi frumoase, mai apoi ni le interzice?" Ce-L face pe Dumnezeu să condamne relaţiile preconjugale sau extraconjugale? De ce este rău să te bucuri din punct de vedere sexual cu altă persoană înainte de căsătorie şi în afara căsătoriei? Ce motive are Domnul pentru a ridica o asemenea barieră?

De fapt, în afara contextului căsătoriei, sexualitatea este cauza dezbinării, cruzimii, perversiunii, morţii şi condamnării eterne. Dumnezeu vrea să ne ocrotească şi să te ocrotească. Ocrotirea Sa se referă la domeniul afectiv, fizic şi social. Când El zice: „Nu face",

înseamnă că există un motiv valabil pentru a o zice.

Este foarte stimulator

Ce stimulent formidabil sunt relaţiile sexuale! Şi ce minunate sunt ele în cadrul planului lui Dumnezeu! Dar este trist să ştii că rari sunt cei ce cunosc satisfacţia adevărată în acest domeniu.

După cum am menţionat în capitolul precedent, trebuie să facem deosebire între excitarea sexuală şi satisfacţie. Prima nu este greu de obţinut, mai ales pentru sexul masculin. Băieţii sunt stimulaţi mult mai rapid în dorinţele lor sexuale. Cât despre femeie, îi trebuie un pic mai mult timp. La bărbat, o privire, o atingere uşoară, un cuvânt, un mod de a se îmbrăca, sunt suficiente uneori pentru a-l excita.

Totuşi, există o prăpastie între excitaţia sexuală şi satisfacţie. De ce? Pentru că stimularea atrage imediat după ea o pierdere a controlului de sine. Dacă nu se frânează la timp, se riscă comiterea cine ştie cărei nebunii, inclusiv ruinarea propriei vieţi.

Stimularea sexuală în afara căsătoriei, adică în afara limitelor fixate, are diferite urmări:

1) Dispreţ pentru celălalt. Mii de prietenii şi de cămine au fost distruse pentru că această forţă extraordinară a fost luată cu uşurinţă. Dispreţul care se arată faţă de cealaltă persoană ne arată bine că sexualitatea în afara căsătoriei este un păcat împotriva lui Dumnezeu.

2) Pierderea respectului de sine. De ce? Pentru că celălalt este folosit în mod egoist. Această atitudine este la rădăcina conceptului biblic de „păcat". Căci păcatul este tocmai egoismul în acţiune.

3) Resentimente şi sentimente de vinovăţie. Conştiinţa este murdărită. Chiar ateul şi necredinciosul ştiu în forul lor interior că au făcut ceva rău. Iată de ce ateii nu se mulţumesc să nege existenţa lui Dumnezeu, judecata, valorile morale şi spirituale, ci consacră şi mult timp justificării actelor lor imorale. Există în sufletul omenesc o lege scrisă de Dumnezeu, care ne spune că acest comportament este vătămător.

Când conştiinţa este murdărită, nu există decât o soluţie: numai Cristos ne poate purifica de orice păcat (l. Ioan 1: 7). Da, păcătosul poate fi iertat dacă, cu o pocăinţă sinceră, el îşi pune credinţa şi

încrederea în Fiul lui Dumnezeu.

Stimulări false

Tinere, tânără, nu căuta stimulări false care nu-ţi vor aduce decât deziluzii. Va veni timpul experienţelor sexuale, şi tu le vei gusta din plin atunci când Domnul îţi va da soţia sau soţul pe care ţi l-a pregătit. Atunci vei profita cu adevărat de viaţa sexuală. Toate fibrele fiinţei tale vor vibra de fericire şi recunoştinţă faţă de Dumnezeu. Vei descoperi ce măreţ e planul lui Dumnezeu, cât e de minunat să beneficiezi de cadoul Său, fără să te tulbure nicio clipă vreun sentiment de vinovăţie. Dimpotrivă, vei trăi pacea, fericirea şi deplina satisfacţie, nu numai la nivel fizic, dar şi la nivel psihologic şi spiritual. Aşa a vrut Domnul să fie.

Din contră, a exploata şi a întrebuinţa fără scrupule o altă persoană este o ruşine pentru cel ce se face vinovat de lucrul acesta. A profita de emoţiile cuiva şi a se juca cu propriile sentimente depreciază minunatul dar al sexualităţii la un nivel anormal, animal.

Te iubesc

Există o tactică străveche pe care bărbaţii au aplicat-o de-a lungul secolelor şi generaţiilor. Ea se practică în China şi în America, în Europa şi în Africa, în Australia şi în Rusia.

Detaliile şi împrejurările pot varia, dar, în esenţă, problema rămâne aceeaşi. Cuplul este în semiîntunericul dintr-un parc. El este singur. Emoţiile funcţionează din plin. Inima bate cu putere, şi tot trupul pare să vibreze ca şi cum ar fi primit o puternică descărcare electrică. Deodată, băiatul începe micul joc binecunoscut:

„Claudia", şopteşte el.

„Da, Marius?"

„Claudia, mă iubeşti?"

„Da, Marius, te iubesc".

„Este adevărat, Claudia, că mă iubeşti?"

„Da, Marius, te iubesc mult".

„Dar, Claudia, este adevărat că mă iubeşti mult mult?"

„Da, Marius, mult mult".

„Claudia, eşti gata să-mi dovedeşti această dragoste?"

„Da, desigur, Marius”.

„Eşti gata să faci orice pentru ca să-mi dovedeşti că mă iubeşti cu adevărat?”

„Desigur, Marius. Orice. Orice!”

„Eşti sigură?”

„Da! Cere-mi orice, Marius, şi sunt gata să fac”.

„Atunci – şi aici vine atacul diabolic – atunci Claudia, dacă mă iubeşti (& adevărat şi dacă eşti cu adevărat gata să mi-o dovedeşti, o să facem asta… şi asta… şi asta”.

Şi tânăra proastă cade în cursă. O clipă de neatenţie, şi păcatul îi duce cu sine, şi ei se lasă în voia plăcerilor cărnii. Satana se strică de râs, şi în ochii lui Iisus Cristos, care a murit pe cruce ca să-i salveze pe oameni de acest păcat, văd o lacrimă de tristeţe.

Marius îi zicea Claudiei: „Te iubesc”, dar în realitate aceasta însemna: „Mă iubesc pe mine însumi, şi vreau să profit de trupul tău pentru propria mea satisfacţie”. Aceasta nu este dragoste, ci o întrebuinţare a frumuseţii şi a farmecului celuilalt pentru satisfacerea propriului egoism şi poftă. Iată răul. Dar când îţi dai seama de lucrul acesta poate că este deja prea târziu…

Argumentele invocate

„Ah”, îmi zicea o fată, „dacă ne iubim şi suntem gata să ne căsătorim, de ce să nu ne bucurăm de toate plăcerile pe care suntem pe cale să le descoperim?” Motivul este că dragostea ştie să aştepte. Dacă prietenul tău te iubeşte, tânără, el te va aştepta.

Băiatul care îşi iubeşte cu adevărat logodnica nu-i va cere niciodată să treacă peste limite şi nu-şi va permite libertăţi sexuale.

Dragostea adevărată este respectuoasă, ea ştie să se stăpânească, ea se supune unor limite temporare şi le respectă cu plăcere.

Una din caracteristicile dragostei este că ea vrea să facă toate lucrurile aşa cum se cuvine. Ea nu vrea să ipotecheze viitorul cu preţul unei plăceri superficiale, de moment şi trecătoare. În plus, relaţiile preconjugale (căsătoria poate fi apropiată sau încă îndepărtată) sunt o insulta pentru Dumnezeul Creator care a creat tânăra fată pentru un

singur bărbat, care l-a făcut pe tânăr pentru o singură fată. A-şi permite relaţii preconjugale cu cineva care nu-ţi aparţine – mai ales dacă nu eşti sigur 100% că aceasta este persoana pe care ţi-a dat-o Dumnezeu – este o eroare supremă care vă va răni pe amândoi. Care sunt consecinţele imoralităţii?

Un filosof a zis: „Dacă logodna (prietenia) te înalţă, este dragoste; dacă ea te înjoseşte, este o pasiune periculoasă".

Pe de altă parte, Biblia declară:

„Nu vă înşelaţi: Dumnezeu nu. Se lasă să fie batjocorit. Ce seamănă omul, aceea va şi secera. Cine seamănă în firea lui pământească (carne), va secera din firea pământească (carne) putrezirea; dar cine seamănă în

Duhul, va secera din Duhul viaţa veşnică" (Galateni 6: 7 – 8).

Care sunt consecinţele imoralităţii?

În primul rând, cei care comit imoralitatea devin cinici şi batjocoritori, şi inima lor se împietreşte. Este trist să constaţi că rari sunt cei care îşi revin din aceasta. Ei îşi pierd vitalitatea şi bucuria de a trăi. Sufletul lor se chirceşte, ceea ce-i face să creadă că toată lumea este la fel de împietrită. N-aţi auzit niciodată această expresie curentă: „Toată lumea face aşa"? Nici vorbă! Nu toată lumea face aşa, chiar dacă aşa pretind persoanele imorale.

Există mulţi oameni care, auzindu-ne vorbind despre bucuria pe care Domnul Iisus o face să se nască în inima noastră, despre fericirea noastră şi despre mândria noastră de a fi rămas puri, zâmbesc sarcastici şi declară: „Cum de nu!"

Mulţi tineri au venit să-mi zică: „Domnule Palau, când predicaţi vă simţiţi obligat să spuneţi toate aceste lucruri plăcute. Dar între noi fie vorba, ştim bine cum este realitatea. Doar n-o să ne faceţi să credem că ceea ce spuneţi este adevărat..."

Apostolul Pavel explică lucrul acesta tânărului său prieten Tit: „Totul este curat (pur) pentru cei curaţi (puri); dar pentru cei necuraţi şi necredincioşi, nimic nu este curat, până şi mintea şi cugetul le sunt spurcate" (Tit 1: 15).

Când inima unui om este stricată, totul pare întinat în ochii lui,

dar aceasta nu este decât reflectarea sufletului. Apostolul Petru se exprimă cu putere în această privinţă: „Le scapără ochii de preacurvie (adulter), şi nu se satură de păcătuit" (2. Petru 2: 14).

Îmi amintesc că într-o zi au venit să mă vadă nişte prieteni care locuiesc în alt oraş. Am ieşit la plimbare, şi ei au făcut fotografii. Era deja târziu, şi prietenul meu Roberto continua să facă fotografii. Soţia lui a început să-i zică: „Hai, Roberto, s-a făcut târziu şi nu mai este destulă lumină. Termină odată cu fotografiile!"

„Dragă", i-a răspuns Roberto, „avem tot timpul. Este încă destulă lumină".

Dar soţia lui a continuat să-i zică: „Este foarte întuneric, şi n-o să se vadă nimic pe fotografii, căci nu este destulă lumină".

Roberto a încercat să-şi convingă soţia:

„Nu-ţi face griji, Perla. O să vezi că fotografiile vor fi grozave".

În cele din urmă, Perla şi-a dat seama că-şi pusese ochelarii de soare! Atunci a exclamat: „Ah, acum înţeleg! Lentilele acestea fumurii m-au făcut să cred că era deja întuneric!"

Exact lucrul acesta se întâmplă când cade cineva într-o purtare imorală. Simţul lui moral se întunecă şi slăbeşte. Unii devin atât de cinici şi de increduli, încât li se pare imposibil ca cineva să poată fi totodată fericit şi pur.

În al doilea rând, persoana devine bănuitoare, neliniştită şi cu ascunzişuri. Memoria gravează în ea imaginile păcatului comis, şi aceste imagini reapar în clipele cele mai neplăcute, ca şi cum ar fi o casetă video. Lucrul acesta se întâmplă frecvent, atunci când persoana este căsătorită, în clipele cele mai sacre, pentru a strica totul.

Suspiciunea, neliniştea şi gelozia au ruinat milioane şi milioane de cămine. Vreau să vorbesc despre persoane care sunt geloase fără motiv, de cele care cred că toată lumea este ca ele. Scriptura afirmă: „Faptele firii pământeşti (cărnii) sunt cunoscute: ... gelozie..." (Galateni 5: 19 – 20).

În al treilea rând, dacă o persoană începe să-şi ia viaţa sexuală în mod uşuratic şi are un comportament contrar voii lui Dumnezeu în acest domeniu, ea riscă să se contamineze şi să transmită boli venerice

sau transmisibile pe cale sexuală. Nu eşti atins de ele mâncând ciocolată şi bând o ceaşcă de cafea într-un restaurant… Aceste boli sunt rezultatul imoralităţii, şi ele sunt într-o creştere clară, căci astăzi se zice tinerilor că dragostea liberă şi homosexualitatea sunt comportamente acceptabile. Cei care cunosc pe Iisus Cristos şi Biblia au datoria să vorbească cu privire la acestea. Dacă n-o fac, umaniştii şi cei care trăiesc departe de Dumnezeu îşi vor creşte influenţa asupra celor tineri făcându-i să creadă că acest stil de viaţă n-are nimic vrednic de mustrare şi că „toată lumea face aşa".

Sifilisul şi gonoreea sunt cele mai cunoscute boli transmisibile pe cale sexuală. În cursul acestor ultimi ani, SIDA şi-a făcut apariţia şi progresează în mod fenomenal: mii de persoane sunt infectate cu acest rău îngrozitor. Acum câţiva ani, se credea că se pot ţine sub control aceste boli datorită medicamentelor şi antibioticelor corespunzătoare. Dar oamenii de ştiinţă tocmai au descoperit că bolile venerice încep să reziste la efectele unor medicamente puternice, astfel că deseori bolnavii nu-şi mai recapătă sănătatea.

Drama bolii SIDA preocupă majoritatea guvernelor. Statisticile sunt alarmante. În timpul următorilor ani, mii de persoane vor muri din cauza acestei boli. Sume astronomice sunt destinate în fiecare an cercetării şi luptei împotriva acestui flagel. Medicii sunt cei ce zic lucrul acesta, nu numai un predicator care ar putea fi taxat drept „depăşit".

Cel mai rău în toată povestea este că persoana imorală nu e singura care contractează boala. Bolile transmisibile pe cale sexuală pot să afecteze până la a treia şi a patra generaţie. În aceşti ultimi ani, au existat sute de cazuri în care molipsirea a atins terţe persoane prin intermediul transfuziilor sanguine. Prin urmare, atunci când o persoană păcătuieşte în domeniul sexual, ea nu se poate justifica, zicând: „Modul în care îmi duc viaţa nu mă priveşte decât pe mine, şi nimeni n-are drept să-şi vâre nasul în treburile mele. La urma urmei, e trupul meu, şi mă priveşte ce fac cu el…" De fapt, lucrul acesta priveşte pe toată lumea, căci o viaţă egoistă şi desfrânată riscă să aibă consecinţe grave. Sute de mii de bărbaţi şi de femei nu se pot bucura

din plin de capacităţile lor naturale pentru că părinţii lor, bunicii lor, sau chiar şi persoane dinafară s-au dedat unei purtări imorale din punct de vedere sexual!

Imoralitatea se plăteşte foarte scump. Ea este supusă legii semănatului şi seceratului (Galateni 6: 7). Nimeni nu se poate juca cu Dumnezeu, care zice: „N-o fă. Nu comite imoralitatea". De fapt, El are un plan mult mai bun pentru tine, un plan îmbucurător şi minunat.

În al patrulea rând, relaţiile sexuale preconjugale sau extra-conju-gale provoacă o jenă care împiedică cunoaşterea adevăratei dragoste în toată plinătatea ei. Ceva a dispărut. Ceva s-a pierdut.

Când o persoană comite greşeala de a confunda relaţia sexuală cu dragostea adevărată, suferă o consecinţă tristă: ea pierde sensibilitatea necesară pentru a trăi adevărata dragoste pe care a prevăzut-o Dumnezeu pentru cuplu în sânul căsniciei.

La una din cruciadele mele evanghelistice, un tânăr bine îmbrăcat, cultivat, educat, cu un rang social înalt, dar divorţat, a venit să mă vadă. Fosta lui soţie refuzase să-l ierte şi să reia viaţa conjugală după ce el îi fusese infidel. În timpul conversaţiei noastre, tânărul mi-a zis:

„Domnule Palau, aveaţi dreptate. Deşi am încercat din tot sufletul să regăsesc dragostea, mă simţeam incapabil să o deosebesc de simpla pasiune sexuală. Ştiu că în adâncul fiinţei mele am nevoie de dragoste, şi totuşi nu reuşesc s-o disting de impulsul sexual. Aveaţi dreptate".

Dumnezeu te iartă dacă te pocăieşti cerându-i iertare. El te iartă dacă îi ceri să intre în inima ta şi dacă vrei să te schimbi. Poţi să fii sigur de iertarea Sa, dar tu ai pierdut ceva, ceva a dispărut în mod iremediabil.

Când eram tânăr, aveam un prieten foarte drag. Era un tânăr excepţional. Bun muzician, dinamic, vorbind bine, plăcut, cânta cu o voce foarte frumoasă. Era un creştin bun care deborda de bucurie şi vitalitate, într-o zi a trebuit să plece într-un alt oraş. A revenit după câtva timp, şi mi-am dat seama că se schimbase ceva. El îşi pierduse

bucuria autentică, transparenţa din priviri. Ochii lui nu mai străluceau în acelaşi fel, păreau evazivi. Era limpede că se întâmplase ceva. În cele din urmă mi-a mărturisit că el căzuse în imoralitate sexuală. Cum se întâmplă deseori, se putea vedea lucrul acesta după aspectul feţei lui. Într-adevăr, conştiinţa nu-l lăsa să fie acelaşi ca mai înainte. Ceva fusese pierdut.

În al cincilea rând, imoralitatea sexuală ne împietreşte inima şi ne distruge relaţia cu Dumnezeu.

Apostolul Pavel afirmă în Biblie: „Nu ştiţi că cei nedrepţi nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu? Nu vă înşelaţi în privinţa aceasta: nici cur var îi (desfrânaţii), nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii (adulterii), nici malahii (efeminaţii), nici sodomiţii (homosexualii) … nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu" (I. Corinteni 6: 9 – 10).

Domnul însuşi ne pune în gardă: „Un om care se împotriveşte tuturor mustrărilor va fi zdrobit deodată şi fără leac" (Proverbe 29: 1). O altă versiune a Bibliei traduce acest verset în felul următor: „Cine refuză cu încăpăţânare criticile va fi distrus deodată şi în mod iremediabil". Când începi să te joci cu Dumnezeu, Domnul îţi va zice: „Este de-ajuns. Trebuie să intervin în viaţa ta. Tu crezi că te descurci binişor, dar o s-o laşi tu mai moale".

Tu nu poţi încălca Legea lui Dumnezeu fără să-i suporţi consecinţele. Dumnezeu condamnă imoralitatea pentru că este un păcat, şi păcatul ne desparte de Domnul.

În al şaselea rând, imoralitatea riscă să-ţi compromită tot viitorul. Dacă în urma purtării tale urâte din punct de vedere sexual fata rămâne însărcinată, ea disperă, suferă, îi e ruşine, şi-şi va aminti toată viaţa de acest păcat pe care l-a comis lăsându-se pradă pasiunii, din slăbiciune, fără să uităm bietul copil care, încă de când e mic, va şti că nu era dorit, că era un accident, că n-a venit pe lume pentru că tăticul şi mămica lui s-au unit în cadrul căsătoriei! Şi ce se întâmplă dacă viitoarea mamă celibatară, în faţa frustrării şi a fricii de a fi descoperită, decide să avorteze? Este ceva tragic şi trist! Câte agonii nesfârşite se vor grava cu fierul roşu în conştiinţa ei!

Dacă un cuplu decide să se căsătorească pentru că femeia este

însărcinată, şansele lui de fericire sunt reduse. Două treimi din aceste căsnicii se distrug la scurt timp după trecerea prin faţa Stării Civile. De ce se întâmplă aşa? Ei nu s-au căsătorit din dragoste, ci ca să încerce să remedieze rezultatul libidoului lor.

Lumea de astăzi este o lume în care diferitele forme de dominare masculină şi de emancipare feminină sunt împinse la extrem. îmi amintesc de un croitor pe care l-am întâlnit la una din cruciadele noastre din America Latină. El a declarat unuia din membrii echipei noastre: „Am opt copii. Patru cu soţia mea legitimă, şi patru cu alte femei". Cum zice dictonul: „Câte o femeie în fiecare port!" Un mare blestem pluteşte deasupra unui bărbat care se joacă cu sentimentele femeilor şi este cauza a numeroase naşteri, doar pentru a-şi satisface eul şi pasiunile egoiste. Ce trist este când o femeie pretinde că este eliberată şi încalcă toate interdicţiile sexuale ca să obţină ceea ce revendică ea, pentru a trăi cum îi place! Este un lucru sigur că nu acesta este planul lui Dumnezeu pentru omenire. Domnul cunoştea perfect consecinţele acestui lucru, de aceea ne interzice anumite comportamente.

În al şaptelea rând, imoralitatea sexuală ne condamnă pentru toată eternitatea. Biblia declară: „... Curvia, necurăţia, desfrânarea... cei ce fac astfel de lucruri nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu" (Galateni 5: 19, 21) (vezi şi capitolul 6 din această epistolă).

Câţi tineri şi-au distrus viaţa pentru că au acţionat după placul inimii în materie de sexualitate dispreţuind orice restricţie! Şi câţi tineri refuză să ia în considerare măreţul plan de victorie, de fericire şi de plinătate pe care li-l prezintă Biblia!

Astfel deci, ce se întâmplă dacă se încalcă legile sexuale, fie ca celibatar, fie ca persoană căsătorită? Să-l întrebăm pe regele David. În Psalmul 38, el descrie urmările păcatului său, fără îndoială adulterul comis cu Bat-şeba. David a trebuit să suporte disciplina spirituală (v. l, 2), chinurile fizice (v.3 – 10), izolarea socială (v.11 – 16) şi spaima afectivă (v.17 – 22); un preţ cu adevărat excesiv de plătit pentru o clipă de pasiune nestăpânită, nu crezi?

6. îi iartă Dumnezeu pe cei imorali?

Acum câtva timp, mă adresam unui număr de 17.000 de studenţi cu ocazia unei conferinţe misionare speciale pentru tineret. Unul din responsabili a venit la mine şi mi-a zis:

„Luis, trebuie să vorbeşti unui tânăr de 19 ani care vrea să se sinucidă".

„De acord", am răspuns eu, „dar ar fi preferabil să mă însoţească doi dintre voi".

Astfel, m-au însoţit doi bărbaţi, şi ne-am aşezat lângă băiatul acela care ţinea în mână un cuţit.

„O să mă omor, o să mă omor… „nu înceta el să repete.

„Trebuie să te calmezi…" i-am zis eu.

Era un băiat frumos foarte dotat pentru muzică.

„Hai să vorbim un pic", i-am sugerat eu.

Astfel am început să vorbim, şi el mi-a povestit istoria lui.

Cânta în corul bisericii lui. Făcuse studii universitare, şi acum avea un serviciu bun.

„De ce ţii cuţitul acesta?" l-am întrebat eu.

„Pentru că nu sunt vrednic să mai trăiesc".

„Ce vrei să zici prin, nu sunt vrednic să mai trăiesc?". „l-am întrebat eu.

„Mi-am dat viaţa lui Cristos când aveam 13 sau 14 ani, nu-mi mai amintesc exact…" a început el. Apoi îl urmase pe Domnul timp de câţiva ani, dar în final se împrietenise cu un grup de adolescenţi care nu erau creştini.

„Am început să citesc literatură pornografică", a recunoscut tânărul… „Am fost iniţiat în practici imorale. Am început să trăiesc în concubinaj cu femei de moravuri uşoare. M-am murdărit atât de mult, încât nu mai sunt vrednic să trăiesc".

„Dă-mi mai întâi cuţitul…" m-am grăbit eu să zic. El mi l-a dat, şi am aranjat să dispară arma aceea albă. Apoi am mai vorbit puţin cu el. I-am zis: „Ştii că Domnul te iubeşte în ciuda gravelor tale păcate?"

El nu putea să creadă lucrul acesta: de aceea i-am deschis Biblia şi i-am citit cuvintele apostolului Ioan: „Sângele lui Iisus Cristos, Fiul Său, ne curăţă de orice păcat" (I. Ioan 1: 7). Pe urmă i-am explicat cum

putea să înceapă totul de la început. El trebuia să se umilească înaintea lui Dumnezeu, să se pocăiască şi să-şi încredinţeze Domnului tot trecutul său. I-am explicat cum învinsesem eu ispita şi cum începusem să duc o viaţă de victorie în Cristos. După ce a ascultat alte câteva sfaturi, tânărul a început să zâmbească. Ne-am rugat împreună, şi el a cerut iertare Domnului. Odată cu sfârşitul rugăciunii noastre, băiatul se schimbase radical. îşi uitase toate gândurile de sinucidere. M-a îmbrăţişat şi a plecat.

Cam la trei zile după sfârşitul conferinţei, tânărul mi-a trimis un bileţel, în care scris: „Luis, mi-a fost imposibil să ajung până la tine din mijlocul acestor 17.000 de studenţi, dar vreau să-ţi spun că sunt liber.

Sunt eliberat!"

O fată de 16 ani s-a apropiat de tribună înainte de începutul uneia din marile convenţii evanghelistice ţinute într-un oraş sud-american. Ea a cerut să ne vorbească, şi a izbucnit în hohote de plâns.

„Acum doi ani", a mărturisit ea, „pe când nu cunoşteam încă învăţăturile biblice, am comis un adulter. Eu nu ştiam, nu înţelegeam, nu auzisem niciodată spunându-se că era aşa de grav şi de rău să păcătuieşti astfel împotriva lui Dumnezeu şi împotriva ta însăţi. Acum, după ce am ascultat predicile din aceste adunări, îmi recunosc păcatul şi vreau ca Dumnezeu să mă ierte. Există vreo speranţă pentru mine, domnule Palau? Pot să sper că trecutul meu va putea fi iertat, ca să mă pot bucura de un viitor fericit şi de o căsătorie reuşită, în ciuda păcatului comis în adolescenţa mea?"

Răspunsul este da. Atunci, primul pas pe care l-am indicat fetei să-l facă a fost să-L accepte pe Cristos în inima ei. Fără aceasta, toate celelalte soluţii au acelaşi efect ca un comprimat de aspirină în faţa cancerului: nu slujeşte absolut la nimic!

Iertarea şi speranţa sunt la dispoziţia voastră! De aceea a murit Iisus Cristos! Este motivul pentru care a trecut El pe la crucea Calvarului. Afirmaţiile Bibliei nu lasă loc îndoielii: „Nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor" (Evrei 10: 17).

Da, în Iisus Cristos, există purificare de greşelile noastre, iertare

şi o viaţă nouă pentru oricine se pocăieşte sincer şi se converteşte. Biblia spune că Iisus Cristos a murit pe cruce pentru a ne putea ierta păcatele, şi noi toţi suntem păcătoşi (Romani 3: 23). Fie în fapte, fie în gânduri, noi toţi L-am supărat pe Dumnezeu într-un fel sau altul, nu numai prin păcate sexuale, dar şi prin minciuni, înşelătorie, neascultare, invidie, orgoliu, incorectitudine, lipsă de sinceritate.

Victoria ne aparţine prin naşterea din nou

Iisus Cristos a murit, EI Şi-a vărsat sângele, şi a deschis calea iertării pentru oricine se pocăieşte cu adevărat. De aceea, te invit chiar în această clipă – dacă n-ai făcut-o mai înainte – să-L primeşti pe Cristos în inima ta ca Mântuitor, Salvator al tău. Încredinţează-ţi viaţa ta Fiului lui Dumnezeu. El afirmă: „Cine nu se naşte din nou nu poate vedea împărăţia lui Dumnezeu" (Ioan 3: 3). Lucrul acesta arată că deşi moartea lui Cristos este din plin capabilă să ne spele şi să ne ierte, trebuie să „ne naştem din nou".

A te naşte din nou înseamnă a începe de la zero, a-ţi schimba total viaţa, a deveni o persoană nouă, a intra într-o nouă dimensiune spirituală. Lumea caută naşterea din nou, deşi mulţi nu sunt conştienţi de lucrul acesta. Din clipa când omul meditează serios, recunoaşte că ceva nu merge bine în viaţa lui. De aceea caută el plăceri, distracţii, bani şi orice alt lucru care pare să constituie o soluţie, o portiţă de scăpare, şi îi permite să învingă frustrarea şi rutina.

Unica soluţie posibilă este naşterea din nou. Este o experienţă minunată. Când Cristos intră într-o inimă şi schimbă o viaţă, trecutul este înmormântat pentru totdeauna, păcatele sunt uitate, iar Domnul dă pace conştiinţei şi veselie inimii.

Cum se naşte cineva din nou

Această a doua naştere nu este rodul unui efort omenesc. Ea nu rezultă din simpla dorinţă de a-ţi schimba viaţa. Deşi individul trebuie să năzuiască spre ea, numai voinţa lui nu-l va face să treacă prin această experienţă. Pe de altă parte, psihologul, psihiatrul şi sociologul sunt neputincioşi în a schimba natura omenească. Procesul naşterii din nou potrivit voii lui Dumnezeu este revelat în Biblie. Temelia lui este crucea Calvarului. Biblia ne zice: „Născuţi nu din sânge, nici din voia

firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu" (Ioan 1: 13).

Poate îmi vei zice că eşti membru într-o biserică… faptul acesta este un lucru bun în sine, dar nu arată că tu eşti născut din nou. Un altul ar putea zice: „Părinţii mei sunt creştini foarte buni". Mă bucur pentru ei, şi-l mulţumesc lui Dumnezeu pentru acest exemplu, dar aceasta nu înseamnă neapărat că tu eşti creştin sau că eşti născut din nou. Un altul ar putea să pretindă că nu face rău nimănui. Minunat! Dar acesta este un concept foarte relativ. Condiţiile lui Dumnezeu pentru ca o viaţă să-l fie plăcută sunt cu mult superioare lui „eu nu fac rău nimănui". Pe de altă parte, comparate cu perfecţiunea lui Iisus Cristos, faptele noastre bune nu cântăresc prea greu.

Unii afirmă că au fost botezaţi în copilăria lor, şi că prin urmare ei sunt creştini; dar adevărul e că un asemenea botez nu arată ce sunt ei în realitate. Alţii argumentează zicând că s-au născut în biserică, ceea ce după părerea lor înseamnă că sunt creştini autentici. Dar nu este deloc adevărat. Dacă ne naştem într-un aeroport, înseamnă oare că suntem un avion, sau suntem un cal dacă ne naştem într-un grajd? Faptul că cineva „se naşte într-o biserică" nu face din el în mod automat un creştin. Alţii spun că ei cântă în cor, că sunt organişti sau că fac vreo lucrare în biserică. Dar toate aceste argumente nu sunt valabile. Cineva se naşte din nou când intră Cristos în inima lui. A se naşte din nou înseamnă a deveni copil al lui Dumnezeu cum zice Ioan în Evanghelia sa: „Dar tuturor celor ce L-au primit (lumina = Iisus), adică celor ce cred în Numele Său, le-a dat dreptul (puterea) să se facă (devină) copii ai lui Dumnezeu, născuţi nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu" (Ioan 1: 12 – 13).

Spălaţi pentru totdeauna

Pe de altă parte, avem nevoie de Iisus Cristos pentru ca să ne spele şi să ne purifice de trecutul nostru. Noi toţi avem o lungă listă de păcate, mici şi mari. Unii mai mult ca alţii, dar toţi, fără excepţie, am păcătuit. Noi avem nevoie de Iisus Cristos dacă dorim ca păcatele să ne fie spălate. „Sângele lui Iisus Cristos, Fiul Său, ne curăţă de orice păcat", afirmă Scriptura în l. Ioan 1: 7.

Dacă tu crezi că în trecutul tău e ceva pe care Dumnezeu nu ţi-l

poate ierta, te înşeli. Dumnezeu va ierta fiecare din păcatele tale, căci din acest motiv a murit Cristos pe cruce.

Am cunoscut multe persoane care în timpul anilor au crezut că Dumnezeu nu le va ierta niciodată. Dar când au auzit mesajul Evangheliei, au venit imediat la picioarele Domnului Iisus.

Dumnezeu te iubeşte… Prin Iisus Cristos tu poţi primi iertarea. Tu ai nevoie de Domnul Iisus, nu numai pentru ca să-ţi dea capacitatea de a-ţi stăpâni viaţa sexuală, dar şi pentru ca să-ţi ierte tot trecutul.

Cum îţi poţi însuşi această capacitate şi această iertare? Biblia spune că tu trebuie să crezi în Iisus. Trebuie să crezi că El a murit pe cruce pentru tine. Tu trebuie de asemenea să-L primeşti în inima ta. Cuvântul lui Dumnezeu declară: „Crede în Domnul Iisus, şi vei fi mântuit, tu şi casa ta" (Fapte 16: 31).

Mai întâi şi întâi, El te va ierta. Apoi, El va veni în inima ta. Pe urmă, îţi va da puterea să acţionezi. Începând din acea clipă, tu vei fi un om nou. Vei începe să duci o viaţă diferită pentru Iisus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, care va trăi în tine.

Cere-l chiar acum să intre în inima ta.

Dacă vrei ca Dumnezeu să te folosească şi dacă vrei să fii victorios în viaţa spirituală, trebuie să te păstrezi pur în adolescenţa ta. Biblia te îndeamnă: „Adu-ţi aminte de Făcătorul (Creatorul) tău în zilele tinereţii tale" (Eclesiast 12: 1). De aceea îmi place mult să vorbesc celor tineri. De aceea spun adolescenţilor să vină la Cristos în anii tinereţii lor.

Vino la Cristos chiar acum. Nu aştepta ca păcatul să pună stăpânire pe tine şi să te distrugă. Nu aştepta ca pasiunile să-ţi domine viaţa. Vino la Cristos cât eşti tânăr, în timp ce eşti pur din punct de vedere sexual.

6G

Decizia care trebuie luată

Să presupunem că mâine vin la tine, îţi bat la uşă, şi tu te uiţi pe fereastră să vezi cine a bătut. Constaţi că sunt eu, şi trebuie să iei o decizie. O să mă inviţi să intru în casa ta, sau o să-mi ignori apelul şi să te faci ca şi cum n-ai fi auzit nimic, până ce mă satur de aşteptat şi plec?

Este un moment decisiv. Fie îmi deschizi uşa ca să mă întrebi ce se petrece, fie o deschizi ca să-mi spui să plec, sau poate n-o deschizi, şi astfel eu nu pot intra.

În acelaşi fel, Iisus Cristos a zis: „Iată, Eu stau la uşă şi bat. Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el, voi cina cu el, şi el cu Mine" (Apocalipsa 3: 20). Cristos bate chiar în această clipă la uşa inimii tale, prietene cititor. El vrea să intre în viaţa ta. Dar El nu va forţa uşa fiinţei tale, intrarea inimii tale. Este neapărat necesar ca tu să iei o decizie. Printr-o rugăciune simplă, spune Domnului:

Doamne *Iisuse*, *Tu îmi cunoşti păcatele*, *problemele şi murdăriile de pe conştiinţă*. *Mă pocăiesc de păcatele şi de eşecurile mele*. *Doamne*, *vreau să-mi schimb viaţa*. *Doamne Iisuse*, *cred că Tu ai murit în locul meu*, *cred că sângele Tău mă spală de orice păcat*. *Cred că Tu eşti viu a-zi*. *Intră în inima mea*, *Doamne Iisuse*, *spală trecutul meu*, *fă-mă să mă nasc din nou pentru că vreau să fiu un copil al lui Dumnezeu*. *Amin*.

Schimbare de direcţie

Cu naşterea din nou, direcţia în care se îndreaptă viaţa şi calea de urmat este schimbată total. Cum zice apostolul Pavel: „Dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi" (2. Corinteni 5: 17).

Domnul Iisus a zis: „Eu am venit ca oile să aibă viaţă, şi s-o aibă din belşug" (Ioan 10: 10). O viaţă din belşug este o viaţă de bucurie, o viaţă de pace, o viaţă de dragoste. O viaţă din belşug este o experienţă zilnică care se tot perfecţionează până ce persoana se maturizează spiritual şi moral.

Am mai scris o carte, *Deci vrei să creşti*, care te va putea ajuta în noua ta viaţă spirituală.

7. Cum să învingi ispita

Aşa cum am văzut în capitolul precedent, Cristos are puterea de a ierta. Biblia ne învaţă: „În El (Iisus Cristos) avem răscumpărarea, prin sângele Lui iertarea păcatelor, după bogăţiile harului Său..." (Efeseni 1: 7) Trebuie să ne dăm seama că Iisus Cristos are puterea de a ne purifica gândurile. „Noi însă avem gândul lui Cristos", declară Biblia în l. Corinteni 2: 16. Ce revoluţie interioară! Convertindu-ne şi devenind

copii ai lui Dumnezeu, primim o gândire nouă, gândirea lui Cristos! Lucrul acesta se întâmplă pentru că Domnul îşi trimite Duhul Sfânt să locuiască în inima noastră. Duhul lui Dumnezeu ne dă gândurile lui Dumnezeu şi ne reînnoieşte modul de a gândi. De aceea, porunca lui Pavel către romani (12: 2): „Să vă prefaceţi, prin înnoirea minţii voastre" poate deveni realitate în noi.

Pe de altă parte, trebuie să semnalăm că Iisus Cristos are puterea de a ocroti. El are puterea de a ne împiedica să cădem în ispite. Iată minunata promisiune a lui Dumnezeu pentru noi: „Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteţi sub Lege, ci sub har" (Romani 6: 14). Noi avem în plus o speranţă glorioasă: „Iar a Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere, şi să vă facă să vă înfăţişaţi fără prihană şi plini de bucurie înaintea slavei Sale, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, să fie slavă, măreţie, putere şi stăpânire, mai înainte de toţi vecii, şi acum şi în veci" (Iuda 24, 25).

Noi, creştinii, posedăm ceva pe care necreştinii nu-l au şi nu-l înţeleg: o nouă dimensiune în viaţa noastră atunci când îl invităm pe Cristos în inima noastră. Fiul lui Dumnezeu locuieşte în viaţa noastră şi rămâne cu noi pentru totdeauna. Dar deşi suntem ai lui Cristos, avem şi ispite. Biblia spune că adversarul nostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care rage, încercând să ne distrugă. Viaţa creştinului va fi totdeauna supusă atacurilor duşmanului.

Ispita priveşte persoane din toate clasele sociale, din toate ţările şi din toate rasele, pe cei bogaţi şi pe cei săraci, pe cei care sunt cultivaţi şi pe cei care sunt ignoranţi, oameni din toate epocile şi din toate culturile. Poate crezi că ispitele sunt atât de puternice încât nu le poţi învinge? Dacă aşa este cazul, trebuie să-ţi spun că am o reţetă bună: Iisus poate să-ţi controleze, să-ţi stăpânească viaţa ta sexuală şi a mea, şi nu numai aspectul sexual, ci toată viaţa mea. De aceea, când eram încă foarte tânăr, l-am dat Lui viaţa mea. Prin urmare, trebuie să fii sigur că L ai într-adevăr pe Cristos în viaţa ta. Tu ai nevoie de Domnul Iisus Cristos în inima ta pentru ca El să-ţi dea puterea de a stăpâni această forţă fantastică care se numeşte sexualitatea. Apostolul Pavel declară: „Pot totul prin Cristos care mă întăreşte" (Filipeni 4:

13). Biblia spune de asemenea: „Am fost răstignit împreună cu Cristos, şi trăiesc… dar nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăieşte în mine" (Galateni 2: 20). Când Cristos intră în viaţa ta, El îţi dă puterea de a-ţi controla pasiunile şi de a învinge ispita, astfel ca să trăieşti în puritate şi bucurie. Pe de altă parte, El a promis:

„Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Şi Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit şi mijlocul să ieşiţi din ea, ca s-o puteţi răbda" (l. Corinteni 10: 13).

Aminteşte-ţi că Iisus Cristos a fost ispitit ca şi noi, şi deoarece a fost ispitit, putem să mergem la El ştiind că ne aude. El îţi înţelege ispitele, căci El însuşi le-a suferit. Nu ne putem îndoi de lucrul acesta, pentru că Biblia afirmă: Iisus n-a păcătuit (Evrei 4: 15). El a rămas sfânt, pur, şi a învins ispita.

Când Domnul Iisus S-a înălţat la cer, a promis apostolilor Săi: „Voi veţi primi o putere, când. Se va coborî Duhul Sf în peste voi" (Fapte 1: 8). Puterea creştinului este să înfrunte ispita… nu numai cea sexuală, ci şi celelalte mii cu care suntem confruntaţi. Creştinul primeşte de la Domnul capacitatea de a învinge.

Fără Cristos, tu nu vei reuşi. Fără El, tu nu poţi învinge aceste impulsuri sexuale. Fără Cristos, mintea ta, gândurile tale şi instinctele tale te vor rătăci.

Pentru că Dumnezeu ne iubeşte, El ne-a creat şi are un plan minunat pentru viaţa noastră. Planul Său este ca fiecare din noi să trăiască cu Cristos, sub controlul Său. Dar deşi Domnul controlează orice lucru, creştinul este liber. În realitate, libertatea nu este dreptul de a face ceea ce vrem, ci capacitatea de a face ceea ce trebuie. În general, oamenii cred că a fi liber înseamnă a trăi după dorinţele şi pasiunile tale, într-o libertate fără frâu, cerându-ţi „drepturile". Numai că fiinţa omenească nu este efectiv liberă decât dacă are puterea interioară de a face ceea ce trebuie să facă.

Creştinul are asigurarea că această libertate şi această victorie sunt posibile pentru că în inima lui locuieşte Cristos. În Biblie, citim o declaraţie a lui Iisus care nu lasă loc îndoielii: „Dacă Fiul vă eliberează,

veţi fi cu adevărat liberi" (Ioan 8: 36). În Cristos avem noi puterea de a face ceea ce se cuvine, ceea ce place lui Dumnezeu şi aduce pace şi bucurie în inimă.

Dar, sunt necesare nişte demersuri practice pentru ca creştinul să trăiască în victorie şi să-i împiedice diavolului accesul:

1) Să evităm tovărăşiile rele, care ne fac să cădem şi care ne dau exemplu prost. Nu te lega cu nişte tineri care, în conversaţia şi în modul lor de a acţiona, nu sunt puri. Evită tovărăşiile care pricinuiesc neajunsuri. „Tovărăşiile rele strică obiceiurile bune" (I. Corinteni 15: 33). Da, aproape că te obişnuieşti cu ele fără să-ţi dai seama, începi să ai obiceiuri proaste. Biblia ne avertizează de asemenea:

„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se opreşte pe calea celor păcătoşi şi nu se aşază pe scaunul celor batjocoritori!

Ci îşi găseşte plăcerea în Legea Domnului, şi zi şi noapte cugetă la Legea Lui!

El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care îşi dă rodul la vremea lui, şi ale cărui frunze nu se veştejesc:

tot ce începe duce la bun sfârşit" (Psalm 1: 1 – 3).

I s-a învăţăm să evităm a doua privire. îmi amintesc de o fată de

«ut din Salvador. Era fiica unui personaj important din ţară, şi ea

fis, coechipierilor mei şi mie: „Nu am decât 15 ani, dar am mintea

I murdară decât vă puteţi imaginea. În fiecare zi, am în minte gânituri murdare. Am impresia că este un cuib de imoralităţi... Cum se face

ti fată de 15 ani poate fi aşa? Ce-o să fac când o să am 30 sau 40 de nu „Ea era disperată.

Această fată îi îngăduise minţii ei să se sature cu gânduri impure; evident, ea nu evitase a doua privire. Dacă ne umplem mintea cu murdării, nu numai că începem să dăm frâu liber fanteziei, dar ni se şi slăbeşte voinţa. Încet, fără să ne dăm seama, slăbim tot mai mult în acest domeniu atât de crucial.

Biblia spune că noi „avem gândul lui Cristos" (I. Corinteni 2: 16). De aceea îi invităm pe oameni să ia decizia de a-L accepta pe Iisus

Cristos. Dacă cineva îl are pe Iisus Cristos în inimă, după Biblie el nu numai că primeşte iertarea de păcatele trecute, dar primeşte şi Duhul Sf în, care îi va schimba modul de gândire, şi el capătă, după cum spune Biblia, Duhul şi gândirea lui Cristos. A avea Duhul lui Cristos înseamnă a avea un duh, o minte pură, curată şi sf întă. Această promisiune este sigură pentru toţi copiii lui Dumnezeu.

3) Să promiţi lui Dumnezeu că te disciplinezi. În cartea Iov, citim: „Făcusem un legământ cu ochii mei, şi nu mi-aş fi oprit privirile asupra unei fecioare" (31: 1). O altă traducere a Bibliei redă acest pasaj în felul următor: „Îmi interzisesem în mod serios orice privire de dorinţă asupra unei fete". Câte ispite încep cu privirea! Trebuie să faci un legământ cu ochii tăi şi să zici lui Dumnezeu: „Doamne, când vine o ispită vizuală, o voi alunga şi voi face un legământ cu ochii mei". Dar nu e vorba numai de privirea noastră, este vorba de întreaga noastră fiinţă şi de toate acţiunile noastre. Biblia ne îndeamnă:

„Încolo, fraţii mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună şi orice laudă, aceea să vă însufleţească" (Filipeni 4: 8).

Totul începe în minte, astfel că dacă gândurile noastre sunt impure, este mult mai uşor pentru Satan şi ispite să câştige teren. „Gândiţi-vă… în acest domeniu la tot ce este pur".

4) Să trăieşti în sfinţenie. Tânără, dă atenţie modului tău de a te îmbrăca! Dacă-i provoci pe băieţi în acest fel, comiţi de fapt un păcat de indecenţă. Există fete al căror scop în îmbrăcare este să atragă – şi uneori să prindă – bărbaţi datorită „sex-appeal"-ului lor. Când intenţiile nu sunt nobile, Biblia învaţă că este vorba despre adulter, curvie (imoralitate sexuală). Tânăra care îşi propune să atragă sexul opus prin cochetărie păcătuieşte tot atât ca atunci când l-ar fi acostat de-a dreptul. Dumnezeu le-a creat pe fete ca să le admirăm frumuseţea, dar această frumuseţe nu trebuie să fie exploatată în mod echivoc în domeniul sexual. Viaţa sexuală nu poate fi gustată în plinătatea ei – fizică, morală şi spirituală – decât în cadrul unei căsnicii în care Cristos domneşte ca Stăpân. Emoţia sexuală care se trăieşte

atunci când ea face pe cocheta pe stradă, sau prin atingeri şi jocuri sexuale nu se poate compara cu imensa satisfacţie a unei tinere fete care rămâne virgină şi pură până în ziua căsătoriei.

Apostolul Pavel l-a îndemnat pe tânărul său prieten Timotei şi pe toţi tinerii în general: „Fugi de poftele tinereţii, şi urmăreşte dreptatea, credinţa, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată" (2. Timotei 2: 22). Acest pasaj ne spune să renunţăm la ceea ce este profan şi la pasiunile sau poftele lumeşti, şi ne îndeamnă să umblăm în sfinţenie.

Dar sfinţenia nu înseamnă să umblăm îmbrăcaţi cu haine negre, cu feţe triste şi cu o privire amărâtă. Nu. Sfinţenia este o viaţă pură, o viaţă curată.

„Urmăriţi pacea cu toţi şi sfinţirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul" (Evrei 12: 14). Ce vrea să zică „nimeni nu va vedea pe Domnul"? în primul rând, dacă mori fără ca să fi intrat Cristos în inima ta, fără să fi fost purificat de sângele Domnului Iisus, eşti pierdut şi te duci în pedeapsa veşnică.

În al doilea rând, aceasta înseamnă că tu îţi pierzi viziunea despre Dumnezeu. Poate că a trecut mult timp de când ţi-ai dat viaţa lui Cristos, dar pe urmă ai început să te hrăneşti cu pornografie, sau ai început să trăieşti şi să acţionezi în mod uşuratic cu sexul opus, sau poate că te-ai întinat şi ţi-ai murdărit conştiinţa. Rezultatul este că L-ai pierdut pe Dumnezeu din privirea ta. Viziunea divină se pierde pentru că fără sfinţire nu-L putem vedea pe Domnul. Ioan exprimă lucrul acesta în felul următor:

„Dumnezeu e lumină, şi în El nu este întuneric. Dacă zicem că avem părtăşie cu El şi umblăm în întuneric, minţim şi nu trăim adevărul. Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuşi este în lumină, avem părtăşie unii cu alţii, şi sângele lui Iisus Cristos, Fiul Lui, ne curăţă de orice păcat" (Lloan 1: 5 – 7).

Ce se petrece în viaţa ta atunci când domneşte Cristos?

a) Viaţa ta este pasionantă.

Duhul Sfânt locuieşte în tine. Este pasionant să ai păcatele iertate, Cristos să trăiască în tine, Duhul Sf în să-ţi conducă paşii, iar tu

să ai dorinţa de a-L sluji pe Dumnezeu.

b) Vor apărea probleme.

Dacă ai făcut din Cristos regele vieţii tale, unii din prietenii tăi te vor părăsi poate pentru că nu vor vrea să aibă legătură cu cineva care umblă cu Dumnezeu. Tu trebuie să fii gata, şi atunci când apar dificultăţile şi încercările, vei putea zice cu încredere: „Domnul este cu mine, şi eu pot suporta această încercare din dragoste pentru El".

c) Viaţa ta va avea un sens şi un scop.

Tu vei avea o disciplină, o stabilitate şi un mod de a trăi consecvente. Tu vei avea obiective clare care îl vor glorifica pe Dumnezeu.

d) Există o aşteptare fantastică a viitorului.

Când îl laşi pe Cristos să domnească în viaţa ta şi s-o controleze, această decizie îţi dă o speranţă minunată pentru viitor.

„Cristos trăieşte în mine. Şi viaţa, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credinţa în Fiul lui Dumnezeu". Aceasta poate fi şi experienţa ta. Vei putea trăi în felul acesta dacă trăieşti în Iisus Cristos, şi Iisus Cristos în tine. Nimic nu poate aduce mai multă satisfacţie decât o viaţă sub controlul Domnului Iisus, care este izvorul oricărei purităţi şi oricărei sfinţenii.

8. Iosif şi soţia generalului

Conform Bibliei, întâmplările vieţii se compun adesea din trei părţi: un succes, ispita şi victoria asupra ispitei.

Dumnezeu permite ca noi să fim ispitiţi în fiecare zi. Modul în care înfruntăm şi trecem peste ispită este cheia succesului sau a eşecului existenţei noastre.

Toţi trebuie să trecem prin încercarea ispitei, nu numai a ispitei sexuale, ci şi cea a minciunii, a furtului, a dispreţului altora, a orgoliului, a câştigării de bani pe socoteala altora, şi o mie de alte lucruri. Tu şi eu vom fi confruntaţi cu ispita până în ziua morţii noastre. Problema este de a şti dacă voi avea sau nu victorie asupra ispitei.

Victoria este rezultatul unor decizii succesive. Iar decizia cea mai importantă a vieţii tale este aceea de a-L primi pe Iisus Cristos ca

Mântuitor şi Domn, aceea de a-l zice: „Doamne Iisuse, vreau ca Tu să vii în viaţa mea, vreau ca Tu să domneşti asupra existenţei mele, vreau ca Tu să-mi dai victoria. Vreau să am succes şi să învinge ispita". Dumnezeu este fidel, şi putem fi siguri că El ne va asculta rugăciunea.

Promisiunea prezenţei lui Dumnezeu este reală, ca şi binecuvântarea lui Dumnezeu asupra vieţii noastre; acesta a fost secretul lui Iosif, tânărul evreu, a cărui istorie o citim în Geneza, prima carte a Bibliei. Când Iosif a început să devină prosper, ar fi putut să-şi spună: „În sfârşit am ieşit definitiv din situaţia aceasta dificilă a sclaviei. Acum sunt stăpânul acestui palat, şi o să mă menţin în acest post. Sunt administratorul unor proprietăţi, al averii unuia din oamenii cei mai influenţi din ţară. 6 să acţionez cu multă prudenţă şi o să rămân aici. Fraţii mei au crezut că au scăpat de mine, dar n-au decât să mă privească acum! Domnul mi-a onorat credinţa".

Dar în clipa în care totul pare să meargă aşa de bine cu Iosif, vine o ispită aproape irezistibilă: soţia stăpânului său îi întinde o cursă mortală.

„Iosif era frumos la statură şi plăcut la chip. După câtăva vreme, s-a întâmplat că nevasta stăpânului său a pus ochii pe Iosif, şi a zis: „Cul-că-te cu mine!" El n-a voit, şi a zis nevestei stăpânului său: „Vezi că stăpânul meu nu-mi cere socoteală de nimic din casă, şi mi-a dat pe mână tot ce are. El nu este mai mare decât mine în casa aceasta, şi nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că eşti nevasta lui. Cum aş putea să fac eu un rău atât de mare şi să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?" Măcar că ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n-a voit să se culce şi să se împreune cu ea. Într-o zi, când intrase în casă ca să-şi facă lucrul, şi când nu era acolo niciunul din oamenii casei, ea l-a apucat de haină, zicând: „Culcă-te cu mine!" El i-a lăsat haina în mână şi a fugit afară din casă. Când a văzut ea că-i lăsase haina în mână şi fugise afară, a chemat oamenii din casă şi le-a zis: „Vedeţi, ne-a adus un evreu ca să-şi bată joc de noi! Omul acesta a venit la mine ca să se culce cu mine, dar eu am ţipat în gura mare. Şi, când a văzut că ridic glasul şi strig, şi-a lăsat haina lângă mine şi a fugit afară. Şi a pus haina lui Iosif lângă ea până s-a întors acasă stăpânul lui. Atunci i-a vorbit astfel: „Robul acela

evreu, pe care ni l-ai adus, a venit la mine ca să-şi bată joc de mine. Şi cum am ridicat glasul şi am ţipat, şi-a lăsat haina lângă mine şi a fugit afară. După ce a auzit cuvintele nevestei sale, care-i zicea: „Iată ce mi-a făcut robul tău, stăpânul lui Iosif s-a mâniat foarte tare" (Geneza 39: 6 – 19).

Iosif era „de o foarte mare frumuseţe". Un bărbat cu o înfăţişare frumoasă! Noi toţi suntem fermecători pentru câte cineva! Dar Dumnezeu a fost fidel şi l-a ocrotit pe Iosif de această ispită; la fel, şi noi putem fi siguri că El ne va da mijlocul de a scăpa de ispită. Promisiunea divină dată acum 2000 de ani nu şi-a pierdut nimic din actualitate.

„Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Şi Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit şi mijlocul să ieşiţi din ea, ca s-o puteţi răbda" (I. Corinteni 10: 13).

Cât despre soţia stăpânului său, vedem că ea avea mai multe trăsături de caracter care îi condamnă modul de a acţiona:

Pofta:

În primul rând, „ea a pus ochii" pe Iosif (v.7). Deşi pofta începe în inimă, de câte ori în Biblie nu subliniază Domnul importanţa privirii! Pentru mulţi, aşa se naşte pofta. Ispita ia naştere în fiinţa noastră interioară, dar prima ei manifestare vizibilă este un lucru care ne atrage privirea.

Biblia spune că soţia generalului s-a uitat la Iosif, a văzut că era frumos la înfăţişare, şi l-a poftit.

Lucrul acesta se întâmplă în fiecare zi. Te plimbi pe stradă, ai hotărât că de acum vei duce o viaţă pură şi ireproşabilă; şi deodată ochii îţi cad pe cineva, şi gândurile tale încep să-şi urmeze drumul. Este ceva normal, nu e un păcat să te simţi atras de o persoană de sex opus. Aşa ne-a creat Domnul. Marea problemă este de a şti cum să-ţi stăpâneşti această atracţie.

Îţi aminteşti când Adam şi Eva au căzut în păcat? Biblia ne spune că prima ispită pe care a suferit-o Eva a fost rezultatul unei priviri aruncate asupra fructului pomului pe care-l interzicea Dumnezeu. Eva

a constatat că fructul avea o înfăţişare foarte plăcută, şi această privire a dus-o la înfrângere. Ispita se naşte în imaginaţia ta, în privirea ta şi în mintea ta.

Destrăbălată:

În al doilea rând, femeia era o destrăbălată. Ea i-a zis lui Iosif: „Fă dragoste cu mine!" (v.7). Ea acţiona fără rafinament! Pasiunea contrară dragostei este fără scrupule. Ea are anumite asemănări cu dragostea, dar nu este capabilă să-şi asume acest rol pe toată durata.

Ea i-a făcut lui Iosif un avans vădit. Majoritatea dintre noi n-am avut de a face cu o persoană care să ne zică pe faţă: „Culcă-te cu mine!" Dar mulţi şi-au imaginat în secret lucrul acesta! Numai un ipocrit ar putea spune că n-a fost niciodată ispitit. Într-o clipă din viaţa noastră, suntem cuprinşi de o violentă dorinţă sexuală care riscă să ne facă să comitem un act imoral. Gândiţi-vă la acele milioane de persoane care au cedat ispitei! Gândiţi-vă la consecinţe!

()

Perseverentă şi vicleană:

În al treilea rând, această femeie a perseverat. Zi de zi, stăruia pe lângă Iosif cu rugăminţile ei.

Dacă ai fi ispitit numai o dată pe an, şi dacă ai primi în prealabil următorul avertisment: „Atenţie: în 12 august vei fi ispitit", n-ar fi greu să veghezi. Ţi-ai lua măsuri ca să nu fii surprins, şi ţi-ai zice: „Mai bine să fiu pregătit şi să încep să mă rog. Se apropie 12 august!"

Dar Satan nu acţionează în felul acesta. El nu-ţi trimite cu poşta un program amănunţit care să-ţi arate zilele în care vei fi ispitit!

Puţin interesează când vine ispita, noi trebuie să fim ca Iosif, care a zis: Nu! El a refuzat în mod ferm şi definitiv, şi a făcut-o în mai multe rânduri. Observaţi că femeia a încercat să tragă foloase din reacţia lui Iosif. Când el i-a zis: „Nu, nu vreau să mă culc cu tine. Vreau să rămân pur. Nu voi păcătui împotriva lui Dumnezeu", ce-a făcut femeia? Ea a schimbat complet strategia.

Abilă:

În al patrulea rând, ea era abilă. Citim că ea l-a chemat pe Iosif ca să se aşeze în pat lângă ea, ca să fie cu ea (v.7). Ea înţelesese că Iosif

nu se va lăsa ispitit direct la nivel sexual, astfel că a preferat să-i spună: „Ei, dacă eşti aşa de fricos, hai numai să ne distrăm puţin împreună cât timp este soţul meu în călătorie. Asta nu va face rău nimănui".

Cu alte cuvinte, ea zicea: „Ei bine, Iosif, văd că ai nişte prejudecăţi şi scrupule religioase în ce priveşte relaţiile sexuale în afara căsătoriei; dar nu e nevoie să ajungem până acolo. Hai să ne arătăm reciproc puţină tandreţe, şi n-o să te simţi vinovat de imoralitate".

Ce ispită de temut, la fel de reală pentru Iosif cum ar putea fi pentru mulţi dintre noi. Ispita este următoarea: „Este adevărat, sunt un om consacrat Domnului şi cred în principiile morale ale creştinismului. Să presupunem că nu comit acte imorale, ci că-mi permit puţin romantism, flirt, ocheade, aluzii sugestive sau priviri ştrengăreşti, asta nu poate avea urmări!"

Tocmai acest lucru sugerează această femeie. „Înţeleg, Iosif. Nu vrei să comiţi un păcat sexual. Hai să ne distrăm doar pur şi simplu împreună şi să fim un pic tandri unul cu celălalt. Nu este niciun rău în asta, Iosif".

Ori, tu ştii la fel de bine ca şi mine ce se petrece în asemenea cazuri. Tu începi prin săruturi, apoi mângâieri; puţin câte puţin, dorinţa se măreşte tot mai mult, devine irezistibilă, şi tu sfârşeşti prin a ceda ispitei.

Îmi amintesc de o carte intitulată Jocurile cu care se joacă oamenii. Acum câtva timp, am citit într-o revistă un articol intitulat „Jocurile nevinovate cu care se joacă oamenii". Nu este nicio îndoială în această privinţă: micile jocuri descrise aici n-au nimic nevinovat. Acestea sunt jocuri murdare, practicate astăzi în mod obişnuit în societatea noastră. Toate flirtele şi cochetăriile care se fac în timpul sărbătorilor şi petrecerilor lumeşti... aluziile prefăcute, atingerile „întâmplătoare"... sunt acceptate ca fiind absolut normale. Şi lucrul acesta se întâmplă nu numai printre necreştini, ci contaminează şi unele întâlniri între creştini. Unii bărbaţi din biserică fac propuneri indecente unor femei din biserică, deşi, aparent, sugerarea poate părea nevinovată. De exemplu, lucruri ca: „Pot să te conduc acasă ca să bem o

cafea?”

Şi iată cursa în care cad multe femei căsătorite, într-un moment de slăbiciune! Ele întâlnesc un vechi prieten din copilărie care le zice galant: „Cristina, ce bucurie şi ce surpriză! Arăţi grozav! Nici nu te-ai schimbat de la ultima noastră întâlnire de la liceu!” Este o glumă? Cine ar putea crede asemenea vorbe amăgitoare după trecerea a douăzeci de ani şi patru sarcini?

Dar cel care are alte motivaţii decât simpla galanterie ştie că acest şiretlic funcţionează de minune. Acest comentariu găseşte un ecou favorabil în vanitatea feminină, şi multe femei cred cu uşurinţă aceste minciuni de speţă joasă. Ceva aflat în cel mai adânc colţişor al fiinţei noastre vrea cu disperare să ne facă să credem în baliverne ale lui Satan, precum: „Sunt atâţia ani de când soţul tău nu-ţi mai spune niciun cuvânt despre frumuseţea ta, Cristina. Şi prietenul ăsta vechi este fără îndoială primul care face aluzie la aceasta de vreo 20 de ani. Oare să nu fie aceasta adevărata dragoste pe care o cauţi de atâta vreme?”

Manipulatoare:

În al cincilea rând, soţia lui Potifar este o manipulatoare. După ce a aşteptat poate luni de zile, găseşte în sfârşit ocazia visată (Geneza 39: 11 – 12). Poate că a şi tras sforile pentru ca ei să se regăsească la un moment dat singuri în casă. Atunci mai-mai că a sărit asupra lui Iosif, i-a smuls hainele şi l-a luat în braţe… o femeie extrem de pasionată şi de egoistă!

Aceasta nu era dragoste, chiar dacă astăzi această pasiune este numită în mod greşit „dragoste”. De aceea se ajunge la asemenea prostii până şi în căminele creştine.

Care sunt motivele? Ele sunt numeroase, dar adesea libidoul şi manipularea au un mare rol, iar când ocaziile se repetă, este lovitura de graţie.

Dragoste: astăzi da, mâine nu Iosif a rezistat ispitei, ceea ce l-a ajutat să devină tânărul victorios pe care-l dorea Dumnezeu. Noi trebuie să fim foarte atenţi la şiretlicurile şi la minciunile lui Satan care vrea să ne facă să credem că pasiunea este echivalentul dragostei.

Pentru că tu eşti nervos, neliniştit şi entuziast când faci cunoştinţă cu cineva, crezi că este semnalul dragostei; şi pentru că „este dragostea", crezi că ai drept la intimitatea sexuală. Nu numai că aceasta nu este dragoste, dar un asemenea drept nu există!

Avem aici dovada: în clipa când Iosif respinge femeia, aşa-zisa „dragoste" se transformă în ură sălbatică. Pasiunea se transformă într-o dorinţă disperată de a-l distruge pe Iosif. Adesea, pasiunea este tocmai această ură, acest dispreţ şi acest egoism fantastic deghizat în dragoste, făcând paradă cu această pretinsă „dragoste" creată pentru a scuză totul.

Măsurile de apărare ale lui Iosif Iosif s-a apărat de ispită în diferite moduri: Scriptura ne dezvăluie care anume. În versetul 8 citim: „El n-a voit". De fapt, Iosif îşi folosea voinţa pentru a refuza. Să ne amintim de Pavel în Noul Testament: „Am fost răstignit împreună cu Cristos, şi trăiesc… dar nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăieşte în mine" (Galateni 2: 20).

El a respins-o:

„Am fost răstignit". Când suntem confruntaţi cu aceste situaţii de ispită sexuală şi de flirt, cred că, aidoma lui Iosif, trebuie să lăsăm totul la picioarele crucii zicând: „Doamne Iisuse, vin la Tine cu această problemă. Aş fi un prost şi un ipocrit dacă aş nega că sunt ispitit. Uneori ispita mă asaltează, şi chiar acum trec printr-unul din aceste momente. Dar vreau să rezolv această problemă personală, Doamne. Vreau să resping atât mintal, cât şi fizic tot ceea ce ar putea să fie nişte jocuri sexuale. Vreau să rezolv această problemă în mod radical".

Trebuie cu toţii să ne împotrivim acestei ispite, şi cu cât o facem mai rapid, cu atât mai bine. Odată ce acest punct este pus în ordine şi s-a făcut crucificarea eului, lucrul acesta nu înseamnă că nu vom mai fi niciodată ispitiţi. Dar când revine ispita, decizia intimă pe care am luat-o la poalele crucii va uşura lucrurile. Deşi ispita ni se prezintă sub forma cea mai atrăgătoare şi mai excitantă, putem considera că soluţia a fost deja găsită la umbra crucii.

Iosif şi-a încredinţat viaţa în mâinile lui Dumnezeu când era adolescent, şi pentru că Dumnezeu era cu el, a putut să respingă oferta

femeii. Voinţa şi mintea lui erau tari, ferme. Sunt oare voinţa şi mintea ta hotărâte să fie pure, sfinte, să trăiască pentru Dumnezeu, să-l permită lui Cristos să-ţi controleze viaţa şi sexualitatea?

Loialitate:

Ceea ce Iosif i-a zis efectiv femeii a fost: „Ţie îţi lipseşte loialitatea. Stăpânul meu mi-a încredinţat toată averea lui; el mi-a dat autoritate peste toate. El nu mi-a interzis absolut nimic, cu excepţia ta, pentru că eşti soţia lui, şi dacă aş comite acest păcat, aş arăta lipsă de loialitate cu privire la el" (v.8 – 9).

Iosif nu putea suporta ideea de a-şi trăda stăpânul. De ce? Pentru că inima lui era pură. Sau poate că tu spui: „Dar, Luis, este adevărat, pentru că era o femeie căsătorită, şi ea aparţinea soţului ei. Dar dacă noi suntem necăsătoriţi, de ce e rău să avem relaţii sexuale? în fond, nici eu, nici ea (sau el) nu aparţinem nimănui!"

În primul rând, nu ştii tu că aparţii cuiva? Poate că încă nu cunoşti această persoană, dar într-o zi te vei căsători cu ea, şi tot ceea ce posezi şi eşti îi va aparţine. Deci nu-ţi poţi plăti luxul de a te da altcuiva. Când ai relaţii sexuale, tu acorzi celeilalte persoane ceva minunat şi frumos în ochii lui Dumnezeu. Biblia zice că tu devii o aceeaşi persoană cu cealaltă. Cuvântul lui Dumnezeu ne îndeamnă să nu comitem imoralitate, adulter sau curvie, pentru că planul lui Dumnezeu este ca sexualitatea să-şi găsească locul în cadrul căsătoriei.

Dacă rămâi pur, dacă umbli cu Dumnezeu şi dacă te căsătoreşti cu un creştin după voia lui Dumnezeu şi cu binecuvântarea părinţilor tăi şi a bisericii, căsnicia ta va fi minunată.

Bunul simţ:

În al treilea rând, Iosif a spus femeii: „Tu nu-mi aparţii. Tu eşti soţia lui, nu a mea".

Ori, un tânăr ar putea să argumenteze: „Ei, bineînţeles că nu e soţia mea, dar nu e nici soţia altuia. Este necăsătorită". Domnul are pe cineva pentru tine; numai acea persoană îţi aparţine, şi tu aparţii acelei persoane. Raţionamentul lui Iosif este deci la fel de valabil pentru două persoane celibatare.

Iosif a rezolvat problema în capul său, în mod intelectual,

folosind bunul simţ. Dumnezeu ne ajută să învingem ispita sexuală ajutându-ne să vedem limpede în situaţia cu care suntem confruntaţi. Fără îndoială că nu suntem la adăpost de dorinţă şi de ispită, dar, potrivit Bibliei, putem rezolva problema în mod intelectual: „Ea (sau el) nu-mi aparţine, de aceea chestiunea este rezolvată".

Cinstea:

Iosif se exprimă cu respectul datorat stăpânului său: „Cum aş putea eu să fac un rău atât de mare?" Un mesaj foarte limpede: indecenţa, relaţiile sexuale în afara căsătoriei constituie fără nicio îndoială o faptă foarte rea, adică un păcat. Acestea nu sunt nişte jocuri mici fără importanţă.

Iată fără îndoială una din principalele cauze ale nenorocirilor din societatea noastră. Dacă crezi că asemenea aventuri amoroase nu vor avea urmări, priveşte pagubele pe care le fac în lume. Majoritatea ţărilor sunt extrem de sărace şi au un procentaj ridicat de copii nelegitimi (în unele cazuri până la 70%). Rezultatul imoralităţii sexuale este un sentiment groaznic de nemulţumire şi de vid în toate straturile societăţii.

Nu există excepţie de la această regulă: în ciuda educaţiei, progreselor culturale, puterii economice şi influenţei religioase a unei societăţi, imoralitatea sexuală este la originea unor suferinţe teribile şi a unei infinităţi de probleme grave.

Tu poţi închide ochii asupra acestei probleme, zicând: Este o chestiune secundară. Mănâncă, bea, fă ce-ţi place şi uită totul!

Nu, tu nu uiţi. Imoralitatea este un păcat grav. Iosif a recunoscut că era un păcat împotriva lui Dumnezeu. „Cum aş putea să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?" Poţi fi sigur că tânărul bărbat a fost puternic ispitit, ca oricine altcineva în aceleaşi împrejurări. Dar el a privit situaţia în mod spiritual şi chiar intelectual. El a găsit o soluţie consultându-L pe Domnul:

„Este rău. Este păcat. Tu nu-mi aparţii. Eu nu vreau să fac asta. Lasă-mă în pace, femeie!"

Să observăm mai întâi că voinţa lui era hotărâtă. În al doilea rând, sufletul lui nu putea concepe ideea de imoralitate. În al treilea

rând, în mintea lui, lucrurile erau limpezi, şi ştia perfect cum trebuia să se comporte, în al patrulea rând, era un păcat, pentru că lucrul acesta rănea pe altul. Şi în al cincilea rând, era un păcat împotriva lui Dumnezeu.

Gata să fugă Iosif a făcut de asemenea dovadă de bun simţ. După cele cinci motive pe care le-a invocat ca să explice soţiei generalului că nu va ceda ispitei, el a luat o decizie din care am face bine să ne inspirăm. Când şi-a dat seama că această femeie ar face orice ca să-l urmărească şi să-l prindă, a avut inteligenţa să ia în considerare fuga, şi aşa a şi făcut. Biblia ne avertizează: „Fugi de poftele tinereţii", apoi arată o cale mai bună: „Şi urmăreşte dreptatea, credinţa, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată" (2. Timotei 2: 22).

Există anumite persoane de care trebuie să fugim. Dacă ştii că un anumit tip de persoane de induce în ispită, ţine-te la distanţă. Biblia ne spune că trebuie să fugim, şi această fugă nu este laşitate, ci înţelepciune.

Am avut ocazia să consiliez o doamnă, o persoană foarte capabilă şi activă într-o biserică creştină evanghelică. Ea lucra într-o şcoală unde unul dintre colegi a început să-i facă avansuri. Tulburată, ea a povestit soţului ei despre lucrul acesta; ei s-au rugat amândoi cu privire la aceasta. Soţul i-a zis că atunci când el însuşi era ispitit, scotea o fotografie cu ea şi cu copiii şi îşi zicea: „Sunt căsătorit. îmi iubesc soţia. Vreau să mă împotrivesc acestei ispite".

Colegul a făcut alte avansuri, şi femeia i-a răspuns: „Am vorbit despre asta soţului meu. S-ar putea să ai necazuri, de aceea încetează o dată pentru totdeauna".

Dar bărbatul a insistat o a treia oară şi ea a cedat, nu numai o singură dată, ci de două ori. Pe urmă, ea mi-a mărturisit:

„Ştiu că ceea ce s-a întâmplat este foarte rău, dar n-am avut re-muşcări mari, şi lucrul acesta mă preocupă".

A o spune soţului ei nu era suficient. Ea ar fi trebuit să se îndepărteze de ispită; ar fi trebuit să ia măsuri practice pentru a se apăra în mod eficace, cum a făcut Iosif. Dacă rămâi acolo unde ştii că

este o ispită, dacă persişti în relaţii de prietenie care te expun ispitei şi căderii, riscurile pe care ţi le iei sunt prea mari. Iosif a lăsat totul şi a luat-o la fugă De aceea, măsurile pe care le-a luat Iosif trebuie să fie ale noastre:

1) La nivelul duhului nostru, noi suntem crucificaţi cu Domnul.

2) La nivelul inteligenţei noastre, noi rezolvăm problema o dată pentru totdeauna. Nimeni nu ne aparţine, cu excepţia soţului nostru.

3) La nivelul voinţei noastre, fugim cu hotărâre. Atunci vom avea victoria.

9. Care este consilierul tău?

Cazul nr. 1: Limita fixată i se părea perimată şi demodată. Sonia a trecut peste ea, în timp ce se întreba ce urma să i se întâmple. Persuasiunea lui Andrei, logodnicul ei, o convinsese, şi amândoi au făcut pasul.

Câteva săptămâni mai târziu, tânăra de 16 ani a descoperit că era însărcinată. „Nu voi uita niciodată panica pe care am simţit-o", a recunoscut Sonia. „Andrei era în călătorie, şi eu locuiam cu tăticu', căci părinţii mei sunt divorţaţi. Nici nu ştiam cui să mă destăinui". Când Andrei s-a întors din călătorie, cei doi adolescenţi s-au căsătorit, dar problemele Soniei erau departe de a se fi rezolvat. Singurătate, presiuni financiare şi lacrimi…

„Sper că Andrei şi cu mine vom putea rămâne împreună. Din cauza serviciului său, este deseori în deplasare, în timp ce eu mă plictisesc stând în casă toată ziua", a mărturisit Sonia. „Mă apasă aşa de mult lucrul acesta, încât despărţirea mi se pare singura soluţie. Problema e că fiecare din noi trebuie să dea atât de mult de la sine pentru ca să reuşească căsnicia, încât opţiunea divorţului îmi pare atât de atrăgătoare".

Pentru Sonia, poruncile lui Dumnezeu în ceea ce priveşte puritatea înainte de căsătorie păruseră demodate. Fără îndoială că nu meditase la faptul că Dumnezeu, în dragostea şi înţelepciunea Sa, a trasat aceste graniţe pentru propria noastră protecţie. Tânăra nu are acum alt remediu decât să sufere urmările neascultării ei. Normele divine de puritate sunt departe de a fi demodate, deşi într-un anumit

sens ele sunt în contradicţie flagrantă cu moravurile general adoptate în epoca noastră.

Cazul nr. 2: „Fiul meu de 14 ani mi-a făcut surpriza cea mai mare şi mai neplăcută din viaţa mea…", mi-a povestit un tată.

Se întorceau amândoi de la sala unde tocmai asistaseră la una din „serile noastre de tineret", într-una din capitalele Americii Latine.

„Tăticule", zisese băiatul, „ceea ce s-a zis pe stadion în seara aceasta este adevărat. Ceea ce a zis Palau mi s-a întâmplat şi mie".

„La ce faci aluzie?" l-a întrebat tatăl, curios.

„Îţi aminteşti că m-am dus la doctor acum şase luni? Ştii ce mi-a zis? M-a sfătuit să găsesc repede o fată şi să am relaţii sexuale cu ea".

Cazul nr. 3: O femeie, profesoară la Universitate, trecea prin criza cea mai gravă din viaţa ei. Prietenul ei, dându-se drept creştin, îi oferise dragostea şi o ceruse în căsătorie. La puţin timp după nuntă, au făcut o călătorie în străinătate. După câteva săptămâni, ea a descoperit că soţul îi era infidel. După ce a născut un copil frumos, femeia s-a reîntors în ţară fără soţul ei.

Chinul mintal şi afectiv a început s-o macine. Se simţea respinsă. Ce vor zice prietenii şi părinţii ei despre destrămarea căminului ei? Ce se va întâmpla cu băieţelul fără tată? Va putea ea singură să-l hrănească, să-l crească şi să-l educe? în disperarea ei, a fixat o întrevedere cu un psiholog. Tânăra femeie îşi zicea: „Cine ar putea să mă orienteze mai bine, să-mi schimbe ideile şi să-mi liniştească tensiunile? „Mare i-a fost surpriza când „expertul" i-a recomandat să-şi caute un alt bărbat, chiar dacă numai pentru o relaţie trecătoare. Acest psiholog îi zisese că tensiunile ei nervoase proveneau dintr-o lipsă de satisfacţii sexuale.

Cazul nr. 4: îmi voi aminti totdeauna cu tristeţe de cazul unui prieten din tinereţe care şi-a irosit viitorul ascultând şi supunându-se unei sugestii asemănătoare. Câte tragedii n-au fost oare provocate de consilieri de prost gust!

Şi de atâtea ori, constatăm că persoane sincere se confruntă cu un sfat imoral şi inadmisibil al unui aşa-zis „specialist".

Cazul nr. 5: Acum câţiva ani, o agenţie de presă anunţa că un fost

arhiepiscop englez binecunoscut declarase, la vârsta de 83 de ani: „Sunt multe de zis în favoarea relaţiilor sexuale înainte de căsătorie. Nu este vorba de curvie dacă cele două părţi iau măsuri ca în viitor să se căsătorească". Ce ironie teribilă! Aceste cuvinte provin de la cineva despre care s-ar presupune că-şi cunoaşte Biblia şi că ar trebui să apere principiile şi morala divină aşa cum sunt revelate în Sfânta Scriptură!

Caz personal: Acum mulţi ani, atunci când nu aveam decât 12 ani, mă simţeam ca un mic bărbat. În timpul vacanţelor, îmi ajutam părinţii în magazinul familiei noastre. Munca reprezenta o distracţie plăcută pentru mine, în timp ce mă refăceam după examenele pe care trebuise să le dau. Într-o zi, luam parte la livrarea unei încărcături de saci de ciment. Şoferul camionului, un tânăr de vreo 20 de ani, era foarte amabil şi mă încuraja totdeauna când făceam împreună unele mici lucrări.

Într-o zi m-a chemat şi mi-a zis: „Luis, începi să te faci bărbat. Tu nu ai tătic, şi de aceea ai nevoie de cineva care să-ţi vorbească despre lucrurile vieţii". Inima mea a început să bată cu toată puterea: credeam că în sfârşit o să-mi dea cineva răspunsuri directe la numeroasele întrebări pe care mi le puneam. Dar în loc să-mi explice ceva, şoferul camionului a deschis pur şi simplu o revistă pornografică pentru ca s-o răsfoiască, în timp ce eu priveam buimăcit fotografii cu bărbaţi şi femei goale. Am rămas foarte uimit şi dezgustat de ele.

Pe urmă, nu mai reuşeam să izgonesc aceste imagini din mintea mea. Mă simţeam murdar, întinat, teribil de vinovat. Gândurile au început să-mi fie invadate de idei impure. Înainte, resimţeam curiozitate, dar m-am împotrivit totdeauna ispitei de a răsfoi asemenea reviste. Dintr-odată, cineva îmi pusese una la îndemână, şi eu simţeam repulsie din această cauză.

Doar la vârsta de 23 de ani mi-a explicat limpede un creştin punctul de vedere al Bibliei în ceea ce priveşte sexul, şi pentru mine a fost o surpriză să constat cu câtă sinceritate vorbea Biblia despre această temă.

Pe baza propriilor mele experienţe, consider că este o crimă ca

noi creştinii să-i lăsăm pe alţii să se ocupe de această educaţie sexuală, căci se întâmpla curent ca ei să se mulţumească cu prezentarea doar a laturii anatomice şi a aspectului fizic al reproducerii. Ori, trebuie exprimat limpede ceea ce spune Dumnezeu despre aspectul total al dragostei, căsătoriei şi sexualităţii.

Revoluţia sexuală

Acum câţiva ani, „revoluţia sexuală" a proclamat că imperativele biblice în materie de sexualitate în căsătorie nu erau valabile în zilele noastre. Adepţii acestei „eliberări" sexuale consideră că dacă cineva se simte singur şi are nevoie de afecţiune, are dreptul să-şi satisfacă această nevoie printr-o experienţă sexuală.

Ca urmare, mulţi oameni au adoptat următorul raţionament: „Ei bine, în anumite împrejurări, nu e neapărat ceva rău să faci dragoste cu o persoană oarecare". Căsătoriile de probă, schimburile de parteneri de-o noapte şi alte „experienţe" sexuale câştigă tot mai multă popularitate.

Dar unii apărători înfocaţi al unui asemenea stil de viaţă regretă acum promovarea făcută desfrânării sexuale. Unul dintre ei a admis acum câtva timp: „Mi-am dat seama că nu există joc fără reguli". Oamenii se străduiesc în zadar să încerce încălcarea normelor morale ale lui Dumnezeu, căci vor trebui totdeauna să plătească oalele sparte.

Un bărbat cita studiul realizat de revista *Cosmopolitan* potrivit căreia peste 100.000 de femei afirmă de ambele părţi ale Atlanticului că există o revoluţie în atitudinile şi comportarea sexuală. Ce cred aceste femei despre lucrul acesta? Majoritatea dintre ele şi-au pierdut orice iluzie referitor la beneficiile afective care s-ar putea trage de aici. Acest raport sugerează pe faţă că, prin urmare, e necesară o contrarevoluţie sexuală.

Roadele amare ale promiscuităţii sexuale – bolile venerice, cicatricile emoţionale, părăsirea şi naufragiul spiritual – sunt preţul exorbitant al plăcerilor momentane pe care carnea poate să ni le aducă.

Fie că eşti celibatar, fie că eşti căsătorit, divorţat ori văduv, Dumnezeu îţi înţelege ispitele şi nevoile tale particulare. Încrede-te în

El şi nu uita că „Dumnezeu va îngriji de toate trebuinţele voastre, după bogăţia Sa, în slavă, în Iisus Cristos” (Filipeni 4: 19). Puţin interesează ce fac alţii, încrede-te în promisiunile lui Dumnezeu. Începe încă de astăzi propria ta contrarevoluţie sexuală.

În cine să mă încred?

„În cine să mă încred?” Această întrebare este cea a mii de tineri şi tinere. „Unde să găsesc răspunsuri clare şi precise?” se întreabă unii. Există trei posibilităţi.

1) Dacă cererea ta are un caracter moral şi spiritual, răspunsul se găseşte în Biblie.

2) Dacă este vorba despre o întrebare de ordin fizic, practic, fiziologic, consultă un medic cu faimă bună, dacă este posibil un prieten de familie. Sau poate că în familia ta este cineva care doreşte să discute cu tine şi să te sfătuiască?

3) Dacă ai nevoie de răspunsuri practice privitor la raporturile sexuale şi la bucuriile căsătoriei, părinţii tăi pot fi o sursă preţioasă de sfaturi. Nu-ţi fie ruşine să te deschizi înaintea lor şi să le împărtăşeşti problemele tale. Pe de altă parte, dacă vrei un alt punct de vedere, observă un cuplu creştin, fă-te prieten cu ei, şi pe urmă simte-te liber să vorbeşti cu ei despre îngrijorările tale.

Absoluturi care nu se schimbă

Unele lucruri rămân neschimbate. De exemplu, doi plus doi fac totdeauna patru, un metru este egal cu o sută de centimetri; compoziţia apei este totdeauna H_2O; orice fiinţă omenească are nevoie de aer în plămâni ca să trăiască. Aceste lucruri nu variază absolut deloc. La rândul lui, Cuvântul lui Dumnezeu nu se schimbă niciodată. Domnul Iisus a zis: „Cerul şi pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece” (Marcu 13: 31). Vorbind cu Tatăl Său, Iisus a declarat: „Cuvântul Tău este Adevărul” (Ioan 17: 17).

Tânără, tinere, bucură-te. Biblia are o autoritate clară şi absolută. Biblia este cuvântul final în ce priveşte toate chestiunile morale şi spirituale. Experienţa acestor milioane de oameni care, ca şi noi, cred în ea şi ascultă de ea, confirmă promisiunile şi afirmaţiile lui Dumnezeu. „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu şi de folos ca

să înveţe, să mustre, să îndrepte, să dea înţelepciune în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârşit şi cu totul destoinic pentru orice lucrare bună" (2. Timotei 3: 16 – 17).

Fără echivoc şi direct, Biblia luminează calea de urmat. Inima cinstită şi sinceră nu va rămâne pradă îndoielilor. Dorinţa lui Dumnezeu, planurile şi poruncile Sale de dragoste sunt vii şi absolut convingătoare, mai ales în ceea ce priveşte folosirea şi abuzul sexualităţii.

Când Dumnezeu i-a dat lui Israel cele zece porunci, i-a zis: „Ascultă, Israele. Te-am făcut să ieşi din sclavie ca să nu mai fi sclav, ci să fii liber. Vei avea deplină libertate de acţiune ca să te bucuri de ceea ce ţi-am dat".

Dar declaraţiile lui Dumnezeu conţin şi un cuvânt de avertisment: „Vei fi totdeauna liber câtă vreme vei respecta aceste limite. Dacă le încâlci, sau dacă încerci să ieşi din cadrul lor, vei ajunge din nou în sclavie.

Sunt convins că acesta este modul în care vrea Dumnezeu să-l privim poruncile şi învăţăturile. Apostolul Ioan ne reaminteşte: „Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Şi poruncile Lui nu sunt grele (sunt uşoare)" (I. Ioan 5: 3).

Scopul poruncilor divine nu este numai să pună la dispoziţia noastră mântuirea, ci să ne dea baze solide, o temelie pe care să ne edificăm vieţile pentru ca ele să fie tot mai mult după chipul lui Iisus Cristos, care trăieşte în noi când îl primim în inimă (cf. Galateni 2: 20; 3: 19 – 29).

Îi sfătuiesc totdeauna pe tineri să consacre timp vieţii lor spirituale, să citească Cuvântul lui Dumnezeu, să-l vorbească lui Dumnezeu în rugăciune, şi să încerce să-L cunoască mai mult în fiecare zi.

Prin această relaţie de Tată şi fiu se pregăteşte tânărul în modul cel mai eficient, deoarece petrece în fiecare zi o clipă măreaţă cu cel mai bun Consilier pe care şi L poate visa!

Marea întrebare: Domneşte Dumnezeu în viaţa ta?

Este Dumnezeu Stăpânul inteligenţei tale? Ai încredinţat-o tu

Domnului? Spre cine te întorci când îţi pui întrebări morale şi spirituale? în cine cauţi tu răspunsuri când eşti pradă îndoielilor şi neliniştii? Recurgi tu la Biblie, Cuvântul lui Dumnezeu? Crezi tu în Sfintele Scripturi? La cine apleci tu urechea în ceea ce priveşte problemele vieţii? Tinere, tânără, supune-ţi mintea revelaţiei lui Dumnezeu, Biblia. Ai putea citi zeci de cărţi, dar adevărata autoritate este în Cuvântul lui Dumnezeu şi nu în priceperea sau în experienţele noastre!

Domneşte oare Dumnezeu asupra vieţii tale morale? Biblia numeşte lucrul acesta „sfinţenie". Domnul a zis: „Fiţi sfinţi, căci Eu sunt sfânt" (l. Petru 1: 16). Şi Biblia mai declară: „Urmăriţi pacea cu toţi şi sfinţirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul" (Evrei 12: 14). A fi sfânt nu înseamnă să te plimbi peste tot cu o mutră de înmormântare. Nu! A fi sfânt înseamnă a fi pur, transparent, şi a umbla în lumină cu Dumnezeu.

Am sfătuit sute de tineri şi tinere care au căzut în imoralitate sexuală. De ce? Pentru că Dumnezeu nu era stăpân şi rege al vieţii lor sexuale.

Eşti tu supus voii lui Dumnezeu? Domneşte Dumnezeu în viaţa ta când trebuie să iei decizii? Te-ai rugat cel puţin o dată Domnului pentru căminul pe care îl vei întemeia fără îndoială cândva? I-ai zis lui Dumnezeu: „Doamne, ia-mi viaţa în stăpânire cât timp sunt necăsătorit şi fii Regele meu. Iar când va veni timpul să mă căsătoresc, dă-mi un soţ sau o soţie al cărui Stăpân să fii tot Tu"? I-ai adresat această rugăciune Domnului? Biblia zice: „Fiţi plini cu Duhul Sfânt" (Efeseni 5: 18). A fi umplut cu Duhul Sfânt înseamnă a-L avea pe Dumnezeu ca împărat sau Rege al întregii noastre vieţi. Înseamnă a lăsa ca sfătuitorul sau consilierul nostru să fie Domnul Atotputernic. Iată în ce constă o viaţă de victorie!

10. Dragostea adevărată

„Carnavalul lumii este înşelător, şi vieţile noastre nu sunt decât nişte scurte mascarade în el: învăţăm uneori aici să râdem cu lacrimi, şi alteori să râdem în hohote".

Juan de Dios Peza.

Aceste versuri triste nu sunt o exagerare a realităţii pe care o cunoaştem. Mii de persoane ar putea să subscrie, zicând: „Este adevărat, mă recunosc în ele!”

Câţi tineri şi tinere au fost astfel înşelaţi şi au fost foarte devreme dezamăgiţi de viaţă! Ei cred că nu mai există speranţă! Dar toate speranţele sunt încă permise: de aceea termin această carte prin acest capitol de încheiere care se ocupă cu dragostea adevărată în cuplu, şi cu cele şase aspecte esenţiale de care trebuie tinerii să ţină seama când intenţionează să se căsătorească.

Dragostea adevărată este sentimentul cel mai măreţ care există, dar nu toată lumea face experienţa lui. Căutarea după dragoste începe din copilărie. Dumnezeu ne-a creat ca să iubim şi să fim iubiţi. Începem să gustăm o dragoste reală mai întâi în relaţia cu părinţii noştri, apoi cu fraţii şi surorile noastre, şi pe urmă cu prietenii noştri din copilărie. Ce şansă au copiii şi tinerii care au găsit în familia lor afecţiunea, tandreţea, căldura şi soliditatea dragostei familiale!

Năzuinţele inimii

Inima noastră năzuieşte, aspiră să fie iubită, să cunoască o intimitate profundă. Ea caută aceste lucruri pentru că are nevoie de ele. Astfel ne-a creat Dumnezeu. În copilărie, căutăm această intimitate cu tovarăşii de joacă de acelaşi sex şi mai mult sau mai puţin de aceeaşi vârstă. Când ajungem la pubertate, se trezeşte interesul pentru sexul opus, lucrul acesta este logic. Pubertatea este vârsta la care încep să se trezească în trup şi în minte excitările şi dorinţele sexuale. Ce ani pasionanţi şi pasionaţi, plini de aventuri şi în acelaşi timp de temeri şi uneori de puţină nedumerire!

Dar în mijlocul acestui interes complet nou pentru aspectul fizic propriu-zis şi pentru sexul opus, inima continuă să caute o relaţie mai specială şi mai exclusivă cu o singură persoană. Toată fiinţa noastră cere o adevărată fidelitate a tovarăşului nostru. Căutăm pe cineva cu care să ne împărţim viaţa, căruia să-i putem dezvălui adâncimile sufletului nostru, gândurile, emoţiile şi dorinţele cele mai secrete.

Dragoste şi pasiune

Actualmente, cuvântul dragoste şi-a pierdut ca să zicem aşa

semnificaţia iniţială, pentru că lumea noastră l-a pervertit. La drept vorbind, numeroşi sunt cei care nu sunt siguri de ceea ce înseamnă dragostea. Unii sunt convinşi că pasiunea sexuală este dragostea, dar e fără îndoială o mare diferenţă între una şi cealaltă. Dragostea comportă numeroase aspecte diferite, are multiple faţete. Dragostea este o chestiune de inteligenţă, de pricepere, de emoţii, înglobează toată viaţa ta; sexul constituie o parte a dragostei, dar el nu este decât un aspect al ei. Există o mare diferenţă între faptul de a resimţi „un şoc electric" faţă de cealaltă persoană, şi faptul de a avea o dragoste reală pentru ea.

Dragostea cuprinde toate aspectele vieţii, nu numai latura fizică. Dragostea găseşte punctele de acord, crează o relaţie afectivă durabilă în care sexualitatea poate să se dezvolte în cadrul căsătoriei. Este motivul pentru care Biblia zice că trebuie să ne păstrăm soţul (sau soţia) până când ne desparte moartea. De aceea afirmă Cuvântul lui Dumnezeu că relaţiile sexuale înaintea căsătoriei constituie un păcat. Scripturile arată foarte limpede că nu avem voie să comitem păcate sexuale şi să avem raporturi sexuale decât cu partenerul nostru. Restul este păcat, şi restul nu este dragoste adevărată.

Ce este dragostea?

Sute de scrisori şi întrebări personale care ne parvin se învârt în jurul aceleaşi probleme: „Cum pot să recunosc dragostea adevărată?

Cum pot să fiu sigur (a) că sentimentele pe care le am faţă de logodnicul (prietenul) meu sunt dragoste adevărată? Cum pot să fiu sigur (a) că această dragoste va ajunge la căsătorie?" Dragostea nu se poate analiza ştiinţific. Am citit o mie de definiţii ale dragostei, şi niciuna nu mă satisface. Noi ştim fără îndoială că „Dumnezeu este dragoste" (l. Ioan 4: 8). Într-unul din capitolele măreţe ale Bibliei (l. Corinteni 13) găsim un imn minunat adus dragostei, unde ea nu este definită, ci descrisă:

„Dragostea este îndelung-răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuieşte; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândeşte la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de

adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduieşte totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată" (v.4 – 8).

Obiectivul nostru este deci să delimităm caracteristicile cele mai evidente ale dragostei adevărate, pe de o parte, şi ale dorinţei egoiste pe de cealaltă parte.

Dragostea adevărată Dorinţa egoistă

1. Răbdătoare.
2. Serviabilă, plină de bunătate.
3. Nu este geloasă, nici invidioasă.
4. Nu se laudă, nu se umflă de mândrie.
5. Nu este orgolioasă, nici arogantă.
6. Nu este grosolană;

are un comportament corect.

7. Nu caută propriul ei bine, şi se gândeşte la celălalt.
8. Nu este iritabilă, supărăcioasă.

1. Nerăbdătoare, exigentă şi nervoasă.
2. Crudă, îl foloseşte pe celălalt.
3. Gelozie fără motiv, bănuitoare.
4. Închipuită şi îngâmfată, mai ales cu prietenii.
5. Este orgolioasă, egoistă, îi lipseşte amabilitatea.
6. Întinată, senzuală, indecentă.
7. îşi caută interesul, are pretenţii, trage foloase din situaţii.
8. Iritabilă, susceptibilă.

ci plină de milă şi plăcută.

9. Nu păstrează ranchiună.
10. Nu iubeşte nedreptatea, nici ce este necuviincios.
11. Suportă totul. Este fidelă şi loială faţă de celălalt.
12. Crede totul; are încredere în celălalt.
13. Speră totul, speră tot ce este mai bun pentru celălalt.
14. Suportă totul; îl apără pe celălalt cu răbdare.
15. Nu va înceta niciodată, va muri niciodată.

Un cer de intimitate

Dumnezeu a făcut bărbatul şi femeia să cunoască bucuria de nedescris a unirii şi a părtăşiei în sânul căsătoriei.

Căsătoria este fuziunea, contopirea a două suflete şi două inimi, a doua vise de fericire. Cuplul trebuie să împartă totul, deşi lucrul acesta nu este uşor. Este rezultatul unui proces de creştere şi de maturitate care cere timp şi eforturi din partea celor doi soţi.

Dumnezeu l-a creat pe bărbat, apoi a creat-o pe femeie, pentru că nu era bine ca bărbatul să rămână singur, şi de aceea i-a unit. Din acest motiv trebuie bărbatul să-şi părăsească tatăl şi mama ca să se unească cu soţia lui şi să devină o singură carne cu ea. Nu numai fizic, ci şi afectiv, intelectual şi spiritual.

La toate nivelele

Unirea şi comuniunea de care vorbim sunt posibile. Este important să ţinem seamă de faptul că, pentru a se căsători, fiecare trebuie să caute unitatea la toate nivelele.

În primul rând, trebuie să existe unitate şi comuniune spirituală.

9. Ranchiunoasă.
10. Se bucură de rău.
11. Este infidelă.
12. Nu are încredere, este neîncrezătoare.
13. Ia lucrurile cu uşurătate.
14. Nerăbdătoare.
15. Există astăzi, dar poate nu mâine nu.

Pentru aceasta, este neapărat nevoie ca fiecare din soţi să-L fi acceptat pe Cristos în inima lui, altfel comuniunea pe plan spiritual nu poate exista. Nu există viaţă spirituală la cei care nu L-au acceptat pe Domnul Iisus ca Mântuitor. Nu poate exista unire şi comuniune în cămin dacă fiecare n-a făcut în prealabil aceeaşi experienţă cu Dumnezeu. Adevărata intimitate începe cu unitatea în Cristos care leagă astfel cuplul în toate domeniile vieţii.

Unii zic: „O să mă căsătoresc totuşi, şi Domnul mă va ierta”. Unele fete se justifică zicând: „De acord, dar se întâmplă că în biserici nu sunt destui băieţi, interesanţi. O să mă mărit cu tânărul acesta, deşi el nu crede în Domnul Iisus. El nu merge la biserică, dar o să-l schimb eu”. Zicând aceasta, ei merg înaintea „altarului”, îngenunchează şi încearcă să ceară binecuvântarea lui Dumnezeu pe care Domnul nu

le-o poate da pentru că ei sunt în neascultare. Un creştin nu are voie să se căsătorească cu cineva care nu-L are încă pe Cristos în inimă. El se înşală când îl roagă pe Dumnezeu: „Doamne, Te rog doar pentru această dată, ca doi şi cu doi să nu facă patru. Te rog, fă ca o singură dată să nu se întâmple ceea ce spune Biblia dacă mă căsătoresc cu un neconvertit". Cuvântul lui Dumnezeu nu lasă loc vreunui fel de îndoială în acest domeniu:

Nu vă înjugaţi la un jug nepotrivit cu cei necredincioşi. Ce legătură sste între dreptate şi fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?... Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?" (2. Corinteni 6: 14, 15)

În al doilea rând, unirea trebuie să fie intelectuală. Idealul ar fi ca cei doi soţi să fie la acelaşi nivel pe plan intelectual. Uneori, în impetuozitatea şi ardoarea adolescenţei şi a tinereţii, cei doi refuză să ţină cont de diferenţe – şi uneori de prăpăstii – care există în ce priveşte educaţia şi cultura. Deseori, pe măsură ce trece timpul, apar şi se multiplică obstacolele, dificultăţile şi luptele. Se poate întâmpla ca unuia să-i fie ruşine cu celălalt, iar celălalt se poate simţi extrem de rănit. Presupunând că există cazuri când cuplul reuşeşte să niveleze diferenţele, lucrul acesta cere o acceptare totală, maturitate şi umilinţă din partea fiecăruia...

În al treilea rând, când te gândeşti să te căsătoreşti, te sfătuiesc să ţii seama de faptul că legătura matrimonială se stabileşte şi pe plan social. Este un lucru bun să fiţi din aceeaşi clasă socială şi să aveţi obiceiuri asemănătoare. Cu toate că este posibil să fie aplanate prin obişnuinţă, diferenţele sociale importante în sânul cuplului riscă să producă în timp îndelungat tensiuni. Este un avertisment pe care l-am adresat unor sute de cupluri creştine sincere, însufleţite de dorinţe dintre cele mai nobile, dar trecând şi prin lupte de necrezut pentru că existau bariere sociale între ei.

În al patrulea rând, trebuie să existe unitate la nivel afectiv, adică pe planul maturităţii fiecăruia. Iată de ce, după părerea mea, ar fi de preferat ca să nu existe diferenţe prea mari de vârstă. Dacă acesta este cazul, cei doi se expun în general unor lupte, pentru că unul va fi

mult mai puţin matur decât celălalt, îşi va pierde răbdarea, şi divergenţele vor produce tristeţe şi dificultăţi.

În al cincilea rând, tinerii trebuie să ţină seama de importanţa unităţii la nivel de meserie sau de vocaţie. Trebuie ca cei doi soţi să aibă clar în minte scopul pe care-l vor fixa vieţii lor în doi. Care sunt obiectivele fiecăruia? Dacă unul vrea să fie misionar, iar celălalt aspiră la o viaţă uşoară şi comodă, şi nu este dispus să se schimbe, nu va exista compatibilitate între ei. Dacă unul doreşte să fie pastor, iar celălalt nu simte nici cea mai mică atracţie pentru pastorat, este inutil să se logodească, pentru că scopurile fiecăruia nu sunt aceleaşi.

În sfârşit, unirea conjugală trebuie să fie fizică.

Tinere, tânără, voi care sunteţi încă necăsătoriţi, citiţi Biblia, încredeţi-vă în promisiunile Domnului şi aveţi convingeri ferme pentru a lega prietenii cu persoane de sex opus în vederea logodnei. Atunci vă veţi putea bucura de satisfacţia care vine dintr-o relaţie al cărei centru este Cristos, o relaţie care se dezvoltă în cadrul limitelor divine, care sunt înţelepte şi care vin din inima plină de dragoste a Dumnezeului nostru.

„Acum deci rămân aceste trei: credinţa, speranţa şi dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea" (l. Corinteni 13: 13).

Liiis Palau i

Tinerii şi sexualitatea

M-am hotărât să scriu această carte pentru că-i iubesc pe cei tineri din toată inima. Am patru băieţi, şi le doresc toată fericirea pe care numai Dumnezeu le-o poate da. Văd o asemenea stricăciune în societate (şi societatea începe cu fiecare individ), o asemenea criză în sânul cuplurilor, al familiilor, şi printre cei tineri, încât cred că este necesar să scriu nişte cuvinte de avertizare şi totodată de încurajare.

În aceste pagini, tinere cititor, vei găsi sfaturi care te vor ajuta pe drumul vieţii, al dragostei, al sexualităţii şi al căsătoriei. De câte ori, prin neglijenţă sau nepăsare, se lasă la o parte această chestiune foarte importantă, această bază care poate duce la dezvoltarea unei persoane, sau la decăderea ei!

Această carte o completează pe cea pe care am scris-o pentru

tinerii celibatari: Cu cine să mă căsătoresc?, aceasta abordând chestiuni privitoare la controlul dorinţelor şi pasiunilor sexuale, iar aceea chestiunea alegerii partenerului de viaţă.

Dumnezeu a făcut un cadou preţios celor tineri, un cadou care poate face din viaţa cuiva o adevărată fericire.

Să examinăm împreună diferitele aspecte ale darului minunat care este sexualitatea după planul desăvârşit al lui Dumnezeu.

Editura HHP-*Agape*